

W Państwa ręce oddajemy kolejne, tym razem świąteczne wydanie „Pozarządowca”. Koniec roku jest okazją do podsumowań. Jest też czasem na gratulacje, bo Federacja FOSa ma już 10 lat, a wiele osób z sektora pozarządowego i nie tylko, zostało docenionych za swoją działalność społeczną, o czym przeczytacie Państwo w niniejszym numerze. Koniec 2014 roku jest również czasem na refleksję. Po 10 latach działalności żegnamy się z Regionalnymi Ośrodkami Europejskiego Funduszu Społecznego, które wspierały wszystkich ubiegających się o środki unijne na realizację swoich projektów. W grudniowym Pozarządowcu przedstawimy także informacje na temat kondycji sektora pozarządowego oraz poznamy mity związane z fundraisingiem. Zastanowimy się, po co nam - organizacjom, rady działalności pożytku publicznego, czym różnią się od rad organizacji pozarządowych oraz dowiemy się, które samorządy są gotowe na wdrażanie modelu współpracy administracji publicznej i organizacji pozarządowych.

Życzę miłej lektury,

Agnieszka Sójka

pozarządowiec

PISMO INFORMACYJNE
ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH
WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Wydawca

Stowarzyszenie ESWIP
82-300 Elbląg, ul. Związku Jaszczurczego 17
tel./faks: 55 236 27 16, 55 235 33 88
e-mail: redakcja@eswip.pl

Redaktor naczelny

Arkadiusz Jachimowicz

Redaktor wydania

Agnieszka Sójka

Projekt okładki

Kuba Obi Strumiński

Skład komputerowy

Agencja Reklamowa Contact

Internetowe wydanie pisma dostępne na

www.eswip.pl

Wydanie jest bezpłatne.

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Zastrzegamy sobie prawo skracania tekstów i zmiany

tytułów. Autorzy tekstów prezentują swoje własne opinie.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Rozwój sektora obywatelskiego

Kondycja III sektora 3

Marek Borowski

III sektor dla Polski 5

Arkadiusz Jachimowicz

Model współpracy

Rady Działalności Pożytku Publicznego 7

Arkadiusz Jachimowicz

Szkoła nowych horyzontów..... 9

Marlena Szwemińska

Model współpracy w Powiecie Ostródzkim 11

Mariusz Bojarowski

Rozwój i promocja wolontariatu w powiecie ostródzkim

wpływająca na budowanie społeczeństwa obywatelskiego 13

Gabriela Zimirowska

Gietrzwałd gotowy na model 14

Agnieszka Zabłocka

Poradnik

Fundraising oparty na relacjach 16

Andrzej Pietrucha

Uczestnictwo a deklaracje udziału w życiu publicznym

– dylematy wdrażania konsultacji społecznych

na przykładzie Elbląga 18

Beata Wachniewska-Mazurek

Ludzie i inicjatywy godne naśladowania

10-lecie Federacji FOSa 19

Joanna Szymańska

W poszukiwaniu Ambasadorów EFS 21

Ksenia Kowalska

Konkurs im. dr Aleksandry Gabrysiak na najciekawszą

inicjatywę elbląskich organizacji pozarządowych 24

Teresa Wojcinowicz

Nagroda Marszałka dla Pani Teresy Bocheńskiej 26

Agnieszka Sójka

10 lat Regionalnych Ośrodków EFS w regionie 26

Małgorzata Hołubiec, Ksenia Kowalska

Godni naśladowania w 2014 roku 28

Agnieszka Sójka

Jesteśmy członkiem Sieci Wspierania Organizacji Pozarządowych SPLOT, Sieci Wspierania Rozwoju Lokalnego HEROLD oraz Federacji Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOSa.

KONDYCJA III SEKTORA

Marek Borowski

Działalność organizacji pozarządowych na przestrzeni ostatnich lat znacznie się rozwinęła. Rozwinęła się nie tylko w kwestii ilości obszarów w których organizacje podjęły działania, ale również w kontekście jakości świadczonych usług oraz znaczenia ich działań na rynku społeczno-gospodarczym.

Zmiany prawne sprzyjają rozwojowi naszego sektora, chociaż są niewystarczające. Obecne prawo bardziej sprzyja rozwojowi dużych organizacji, zdecydowanie potrzebne są zmiany ukierunkowane na rozwój małych organizacji pozarządowych.

Barier jest tu wiele: sposób aplikowania o środki na tych samych zasadach o małe i duże granty, zbyt małe wsparcie w samorządach, status organizacji OPP, pełna księgowość.

Znaczący wzrost współpracy nastąpił w kontekście samorząd – NGO.

Merytoryczna współpraca samorządów i organizacji dookreślona została w ustawie wymieniając kilka form współpracy, nie zamykając ich katalogu i dając możliwość ich rozszerzania.

Należy jednak zwrócić uwagę, że obok wymienionych w ustawie przykładów, wypracowano w naszym regionie szereg innych możliwości kooperacji administracji z sektorem pozarządowym, między innymi:

- udzielanie informacji o istnieniu innych źródeł finansowania, zwłaszcza pochodzących z innych źródeł publicznych, sektora prywatnego, funduszy celowych i prywatnych fundacji;
- opiniowanie wniosków o dotacje do innych instytucji lub organów administracji publicznej – udzielanie im rekomendacji;
- wspieranie akcji promujących przekazywanie 1% podatku dochodowego od osób fizycznych organizacjom pożytku publicznego;
- udostępnianie wykazu organizacji pozarządowych na stronach internetowych organów administracji publicznej;
- organizacja wspólnych konferencji i seminariów;
- wspólne rozpoznawanie potrzeb i wspólne planowanie działań służących zaspokojeniu tych potrzeb;
- prowadzenie bazy danych o organizacjach pozarządowych realizujących zadania publiczne;

- inicjowanie lub organizowanie szkoleń podnoszących jakość pracy organizacji pozarządowych w sferze zadań publicznych, poszerzających umiejętności zarządzania organizacją;
- prowadzenie, bądź wspieranie ośrodków wsparcia dla organizacji pozarządowych;
- wspólne nagradzanie najlepszych inicjatyw w ramach konkursu „Godni Naśladowania”

Oczywiście należy pamiętać o wyzwaniach w tym obszarze, które przed nami stoją:

- Zwiększyć zasięg konsultacji społecznych lub znaleźć inny sposób ich prowadzenia, bardziej wychodzący do organizacji i społeczeństwa .
- Zadbać o to aby wolontariat znalazł się w systemie oświaty i stał się wartością dla biznesu, samorządu i społeczeństwa .
- Zlecać większą ilość zadań organizacjom pozarządowym, w nich drzemie potencjał i chęć poszukania nowych niejednokrotnie lepszych i tańszych rozwiązań. Organizacje pozarządowe często występują jako miejsce do świadczeń i testowania różnych rozwiązań. Może to spowodować większą aktywność społeczeństwa i zaangażowanie się w rozwiązywanie pojawiających się problemów lokalnych.
- Wdrożyć w życie Model współpracy wypracowany przez NGO i Samorządy, wzmocnić proces budowania RDPP, czyli zwiększyć dialog pomiędzy nami a samorządem.
- Wspólnie zadbać o pozyskiwanie 1% podatku dla regionu oraz monitorować jego wykorzystanie, nie zapominając o rozwoju innych form wsparcia np. darowizn.
- Mam jednak wrażenie, że mamy tu dużo do zrobienia, szczególnie w mniejszych społecznościach, tam gdzie działania organizacji pozarządowych traktuje się jako konkurencję dla działań samorządu, lub widzi się w organizacjach zagrożenia wyborcze

W ostatnich latach widać wzrost współpracy sektora pozarządowego z instytucjami naukowymi, wspólne projekty, badania czy konsultacje służą zdecydowanie wzmocnieniu sektora ale też rozwojowi gospodarczemu z naszym udziałem.

Cały czas można zaobserwować jeszcze zbyt małe zaangażowanie współpracy na płaszczyźnie biznes – organizacje pozarządowe.

Przyczyn jest wiele, lecz niewątpliwie wyspecjalizowanie się organizacji pozarządowych w realizacji projektów unijnych nie sprzyja tej współpracy. Kolejna kwestia to kryzys gospodarczy, którego skutki odczuwamy również we współpracy z biznesem. Następna kwestia to zbyt mała świadomość biznesu w naszym regionie w obszarze społecznej odpowiedzialności biznesu i czym ona jest.

Jak widać ten obszar należy szybko zagospodarować.

Bardzo ważnym obszarem jest rozwój społecznej przedsiębiorczości, obszar ten w ostatnich latach znacznie się wzmocnił. Oczywiście związane jest to ze środkami, które wzmocniają te działania.

Pamiętajmy jednak, że jesteśmy młodym sektorem, stawiającym swoje kroki od 25 lat, tak naprawdę od 20 i pojawiają się jeszcze bariery w naszym rozwoju.

Można wyróżnić:

BARIERY SPOŁECZNE.

- Poczucie bezsilności, przekonanie o braku możliwości wpływania na kształtowanie środowiska, chociaż organizacje pozarządowe mogą wyrażać swoje opinie swobodnie i otwarcie, często wolą powstrzymać się od krytyki władz na poziomie lokalnym, szczególnie w małych społecznościach, gdzie w dużym stopniu uzależnione są od finansowania przez samorządy.
- Roszczeniowość, oczekiwanie, że ktoś

powinien zająć się ważnymi sprawami, ze to ktoś inny powinien zająć się naszymi sprawami (państwo, samorząd).

- Postrzeganie sektora jako naiwniactwa lub w kategoriach osiągania własnych profitów.
- Coraz więcej informacji na temat organizacji trzeciego sektora pojawia się w mediach, które zwykle przedstawiają ten sektor w pozytywnym świetle. Mechanizm 1 procenta przyczynił się do wzrostu zainteresowania środków masowego przekazu tematami związanymi z działalnością organizacji pozarządowych, ale skierował ich uwagę głównie na organizacje zajmujące się kwestiami zdrowia, chociaż stanowią one tylko 6 procent całego sektora. Poza tym media generalnie koncentrują się wyłącznie na dwóch rolach pełnionych przez organizacje pozarządowe: pomocy potrzebującym i działaniach interwencyjnych. Na poziomie lokalnym na obiektywizm przekazu wpływa często miejscowa sytuacja polityczna, presja ze strony samorządów (posiadających niekiedy płatne dodatki w lokalnych mediach), a także ze strony lokalnych grup interesu, szczególnie w sytuacjach, gdy liderzy organizacji pozarządowych postrzegani są jako potencjalni konkurenci w nadchodzących wyborach samorządowych.

BARIERY O CHARAKTERZE PRAWNYM I ADMINISTRACYJNYM

- Brak wzajemnego zaufania.
- Biurokracja. Organizacje pozarządowe są niezależne w swoim działaniu i w sposobie zarządzania, jednak liczba wymogów formalnych oraz regulacji prawnych, których muszą przestrzegać po zarejestrowaniu (ponad

200 według szacunków Stowarzyszenia Klon/Jawor), jest dla nich nie lada wyzwaniem. Jest to szczególnie zniechęcające dla mniejszych organizacji, o mniejszych możliwościach, gdyż normy są te same, niezależnie od wielkości organizacji czy jej budżetu.

- Obawa organizacji pozarządowych przed utratą niezależności.
- W mniejszych społecznościach można zaobserwować wrogość wobec sektora
- Upolitycznienie samorządów utrudnia współpracę międzysektorową.

BARIERY ORGANIZACYJNE I INFRASTRUKTURALNE

- Zbytne rozwarstwienie sektora z podziałem na duże stabilne i profesjonalne i małe zbyt słabe, pojawiająca się konkurencyjność wewnątrz sektora.
- Organizacje pozarządowe coraz bardziej uzależniają się od finansowych środków publicznych. W ich budżetach zmniejszył się udział środków innych, takich jak na przykład składki członkowskie czy przychody ze świadczenia usług. Dywersyfikacja źródeł finansowania jest również słaba.
- Niewystarczająca konsolidacja sektora oraz reprezentacja wspólnych interesów.
- Niski stopień profesjonalizmu organizacji, przewaga działań amatorskich.
- Brak przejrzystości organizacji, informacji o swoich darczyńcach, publikowania sprawozdań Organizacje pozarządowe sporządzają roczne sprawozdania finansowe, ale rzadko je publikują. Tylko nieliczne organizacje, te w najlepszej kondycji finansowej, mogą sobie pozwolić na przeprowadzanie audytów finansowych. Na ogół organizacje skupiają się raczej na rozliczaniu wydatków projektów niż na rozwijaniu strategicznego podejścia

do zarządzania finansami.

- Brak umiejętności zarządzania organizacjami, Tylko w większych organizacjach widoczny jest jasny podział obowiązków pomiędzy zarządem a pracownikami. W mniejszych organizacjach pracownicy często zasiadają także w zarządzie.
- Większość organizacji zatrudnia księgowych lub zleca usługi księgowe, ale tylko te z dużym budżetem mogą sobie pozwolić na stałą pomoc zawodowych prawników.

Kondycja finansowa organizacji pozarządowych w Polsce pogorszyła się w ciągu ostatnich dwóch lat. Średnio, przychody organizacji zmniejszyły się o 7-9 procent. Trend długoterminowy jest także spadkowy. Według Stowarzyszenia Klon/Jawor, 10 procent organizacji trzeciego sektora, o największych budżetach, dysponowało w roku 2011 rocznym budżetem w wysokości co najmniej 320 tys. zł., co oznacza spadek z 500 tys. zł.

Jak widzicie Państwo, w kwestiach rozwoju oraz zadań do realizacji mamy jeszcze wiele do zrobienia. Przyszły okres programowania może być kluczowym w rozwoju organizacji pozarządowych w naszym województwie. Środki finansowe na wsparcie III sektora będą o wiele większe i dysponowane będą na płaszczyźnie regionów. To wszystko jest szansą dla nas.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku chciałbym złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia, zdrowia, pomyślności oraz realizacji planów i zamierzeń.

Marek Borowski - przewodniczący Rady Organizacji Pozarządowych Województwa Warmińsko – Mazurskiego, prezes Banku Żywności w Olsztynie. ■

III SEKTOR DLA POLSKI

Arkadiusz Jachimowicz

Trwa proces wypracowywania strategii rozwoju sektora obywatelskiego w Polsce. Prace koordynuje Sieć Wspierania Organizacji Pozarządowych SPLOT we współpracy z Ogólnopolską Federacją Organizacji Pozarządowych oraz z Regionalnymi Panelami Ekspertów z 16 województw. Obecnie, po spłynięciu materiałów z regionów, strategia jest w fazie redagowania wstępnych założeń przez Krajowy Panel Ekspertów i wyłoniony spośród jego członków Zespół Redakcyjny (Zbigniew Wejcman, Piotr Frączak, Marta Dudkiewicz, Arkadiusz Jachimowicz, Tomasz Schimanek) oraz głównego eksperta Jakuba Wygnańskiego. Wkrótce założenia będą konsultowane w regionach.

Wkładem naszego województwa jest m.in. poniższy materiał wypracowany przez Regionalny Panel Ekspertów:

ROLA SEKTORA POZARZĄDOWEGO W ROZWOJU KRAJU

OPRACOWANIE REGIONALNEGO PANELU EKSPERTÓW WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO -MAZURSKIEGO OLSZTYN, PAŹDZIERNIK 2014

III sektor jest równie ważny dla prawidłowego rozwoju kraju, jak sektor administracji publicznej i sektor biznesu. Funkcje sektora obywatelskiego uzupełniają, wzmacniają, inspirują funkcje innych sektorów (np. funkcja kontrolna organizacji wymusza lepszą jakość pracy administracji publicznej etc).

Obecnie zauważalna jest duża dysproporcja pomiędzy sektorami. III sektor jest najsłabszy, najmniej efektywny, w najmniejszym stopniu wpływający na relacje wewnętrzne w Polsce.

Tą dysproporcję należy zmienić, bo kraj nie będzie się rozwijał w sposób zrównoważony.

III sektor jest kluczowy dla rozwoju kraju – uczy poczucia dobra wspólnego i przedsiębiorczości.

NALEŻY WZMOCNIĆ OBECNOŚĆ SEKTORA OBYWATELSKIEGO NA POZIOMIE KRAJU:

- zdecydowanie wzmocnić reprezentację sektora (Ogólnopolską Federację Organizacji Pozarządowych OFOP)
- wykreować w mediach publicznych przestrzeń dla sektora obywatelskiego
- uporządkować regulacje prawne sektora pozarządowego i uczynić je przyjaznymi dla sektora (zmniejszenie biurokracji)
- należy przywrócić 1 % organizacjom pozarządowym
- należy utworzyć telewizję sektora obywatelskiego (jako odrębne pasmo w telewizji publicznej lub w sposób niezależny od telewizji publicznej)
- doprowadzić to tego, aby co roku na posiedzeniu rządu i parlamentu przedstawiana była informacja na temat statusu sektora obywatelskiego w Polsce

SEKTOR POTRZEBUJE PRZYWÓDZTWA

- wzmocnić istniejących, wykreować nowych liderów sektora, aby byli obecni w kluczowej przestrzeni publicznej, a także w mediach publicznych na równi z politykami i ekspertami
- przeformułować funkcjonowanie krajowej Rady Działalności Pożytku Publicznego – przedstawicieli organizacji wskazuje sektor, prezes OFOP jest współprzewodniczącym Rady
- wykreować swoje przedstawicielstwo polityczne – międzyparlamentarny zespół ds. organizacji pozarządowych jest zbyt słaby
- należy wzmacniać istniejących i kreować kolejnych rzeczników sektora obywatelskiego

Należy odtworzyć etos działania obywatelskiego, jako ważnej, szlachetnej działalności opartej na trosce o dobro wspólne i solidarności w działaniu, w oparciu o wartości patriotyczne,

w nawiązaniu do wielowiekowych polskich tradycji i dumy z osiągnięć m.in. Komitetów Obywatelskich i ruchu Solidarności:

- przeformułować system oświaty, aby służył edukacji obywatelskiej, począwszy od przedszkola
- budować etos wolontariatu, m.in. poprzez systemowe wsparcie wolontariatu i poważne traktowanie inicjatywy lokalnej
- uczynić media publiczne nośnikiem wartości obywatelskich

NALEŻY W POLITYKACH PUBLICZNYCH REALIZOWAĆ ZASADĘ POMOCNICZOŚCI

- należy maksymalnie uspołecznic realizację zadań publicznych
- należy przekazać zadania publiczne organizacjom pozarządowym
- należy utworzyć niezależne źródła finansowania organizacji, w tym finansowania kapitałów żelaznych, nabywania majątków trwałych
- należy systematycznie wdrażać „Model współpracy administracji publicznej z organizacjami”, także na poziomie kraju

NALEŻY WZMACNIAĆ PARTYCYPACJĘ SPOŁECZNĄ

- należy wymagać od administracji publicznej – w tym samorządowej - poważnego traktowania partycypacji społecznej, w tym konsultacji i współdecydowania
- należy doprowadzić do sytuacji, że społecznicy będą główną siłą w samorządach terytorialnych

NALEŻY WZMOCNIĆ FUNKCJĘ MONITORUJĄCĄ I KONTROLNĄ ORGANIZACJI OBYWATELSKICH

- wzmacniać rozwój i funkcjonowanie organizacji strażniczych
- wspierać rozwój mediów trzeciosektorowych, obywatelskich
- wspierać obywatelskie działania strażnicze – np. ocena funkcjonowania sądów i innych instytucji rządowych i samorządowych

NALEŻY KREOWAĆ ODPOWIEDZIALNOŚĆ W DZIAŁANIU SPOŁECZNYM I OBYWATELSKIM

- należy wzmacniać postawy obywatelskie, aby wyeliminować patologię w działaniach organizacji m.in.:
  - zakładanie i porzucanie organizacji (bez jej formalnego zlikwidowania),
  - kandydowanie do organizacji, ciał dialogu, zespołów wspólnych i bez jakiegokolwiek informacji porzucanie tej obywatelskiej pracy,
  - nie płacenie składek członkowskich,
  - lekceważenie wspólnych akcji (nieobecność) itp.
- ograniczyć nadmierne gadulstwo, stosować mechanizmy skutecznego wdrażania uzgodnień, odwagi w działaniu, brania odpowiedzialności za decyzje

NALEŻY WZMOCNIĆ WEWNĘTRZNA SOLIDARNOŚĆ SEKTORA

- kreować zasadę współodpowiedzialności za organizacje

NALEŻY WZMACNIAĆ ORGANIZACJE POZARZĄDOWE

- zmniejszyć liczbę osób niezbędnych do założenia organizacji
- wspierać organizacje instytucjonalnie (granty/dotacje na rozwój organizacji)

- uruchomić serwer publiczny na którym organizacje mogą nieodpłatnie prowadzić swoje BIPy

NALEŻY KREOWAĆ WSPÓŁPRACĘ Z BIZNESEM, KTÓREGO POWINNOŚCIĄ TAKŻE JEST DBAŁOŚĆ O POLSKĘ W JEJ WYMIARZE SPOŁECZNYM I KTÓRY POWINNIEN DZIAŁAĆ NA RZECZ DOBRA WSPÓLNEGO

- tworzyć fora współpracy sektora obywatelskiego z biznesem
- zabiegać o praktyczny wymiar CSR

MATERIAŁY ROBOCZE WYPRACOWANE PODCZAS FORUM INICJATYW POZARZĄDOWYCH WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO -MAZURSKIEGO OLSZTYN, CZERWIEC 2014

III SEKTOR 2030 - WIZJA

1. Realizujemy zadania publiczne (przewidywalne, długoterminowe, odpowiednie środki)
2. Łatwiejsza rejestracja stowarzyszeń (kilka osób – nie 15)
3. Organizacje realnie wpływają na rozwój lokalny, są pełnoprawnym partnerem.
4. Nie jesteśmy uzależnieni od środków publicznych - różnorodność finansowania, szersze włączenie sponsorów.

5. Przyjazny system prawny, księgowość, sprawozdawczość.
6. Jawność, transparentność działań organizacji.
7. „Możemy legalnie sprzedać pierogi na festynie” – ułatwienia administracyjne dla małych przedsiębiorstw

JAK TO ZROBIĆ

- Samorządy przekazują NGO mienie komunalne na preferencyjnych warunkach na realizację zadań publicznych
- Pierwszeństwo w zlecaniu usług społecznych dla organizacji odpowiednio przygotowanych
- Organizacje inspirują, proponują innowacyjne, oddolne rozwiązania świadczenia usług społecznych
- Organizacje uczestniczą w procesach zmian prawnych lokalnych i krajowych
- Tworzenie partycypacyjne standardów zadań/usług publicznych i przekazywanie środków w wysokości wskazanej w standardzie
- Interpretacje prawa – spójne, przejrzyste
- Konkursy grantowe nie wymagają wkładów własnych finansowych
- Istnieją programy wspierające rozwój instytucjonalny organizacji
- Istnieją programy uwalniające aktywność społeczną dostępne dla grup nieformalnych
- Funkcjonowanie organizacji jest mniej uzależnione od decyzji politycznych, zmian, relacji osobistych
- Bank NGO - przyjazna obsługa, system pożyczek, poręczeń
- Serwer NGO - nieodpłatne tworzenie i utrzymanie stron internetowych
- Organizacje w istotnych sprawach mówią jednym głosem, potrafią wspólnie tworzyć stanowiska, rozwiązania
- Wszystkie organizacje mają szanse rozwojowe i wsparcie
- Kontrakty społeczne na cykliczne potrzeby inicjatywy
- System i infrastruktura wsparcia dla małych organizacji
- Znaczna ilość organizacji prowadzi działalność gospodarczą (identyfikuje nisze rynkowe - gastronomia, zdrowa żywność, turystyka itp.)
- Baza zasobów organizacji (pożyczanie sobie sprzętu itp.)
- Samorząd i jego jednostki udostępniają bazę i sprzęt na działania organizacji

- Biznes udostępnia sprzęt i wyposażenie organizacjom
- Silniejsza, lepsza współpraca wewnątrzsektorowa – dzielenie się doświadczeniem i wiedzą
- Organizacja silniejsza opiekuje się organizacją młodszą/słabszą
- Mniej wykładów i konferencji – więcej przestrzeni do dyskusji, więcej debat
- Rozwój kierowany przez społeczność lokalną
- Mieszkańcy są aktywni, angażują się

w różne działania i inicjatywy społeczne

- Wolontariat od przedszkola
- 1% lokalnie
- Budowanie świadomości: „postawa lokalna - kup od sąsiada”

WARTOŚCI NA JAKICH POWINNIEN FUNKCJONOWAĆ SEKTOR

Jawność, przejrzystość, współpraca, dzielenie się, tożsamość lokalna, poczucie odpowiedzialności, edukacja i przekazywanie wartości młodym, patriotyzm, otwartość, bezinteresowność.

Arkadiusz Jachimowicz – prezes Stowarzyszenia ESWIP, prezes Sieci SPLOT

RADY DZIAŁALNOŚCI POŻYTKU PUBLICZNEGO

Arkadiusz Jachimowicz

Nieustannie powtarzam, że rady działalności pożytku publicznego to świetne narzędzie współpracy samorządów terytorialnych z organizacjami pozarządowymi. I ciągle się dziwię, że tak mało ich funkcjonuje...

RADY W WOJEWÓDZTWIE

Obecnie w województwie warmińsko-mazurskim funkcjonuje dziesięć rad działalności pożytku publicznego. Są to rady gminne/miejskie w Barczewie, Dytwicach, Tolkmicku, Elblągu, Olsztynie, Giżycku, Pisz; rady powiatowe powiatu nidzickiego, elbląskiego, olsztyńskiego oraz Rada Wojewódzka. Przedstawiciele tych rad spotkali się podczas I Forum Rad Działalności Pożytku Publicznego w Olsztynie (czerwiec 2014), które odbyło pod hasłem: Rady Działalności Pożytku Publicznego miejscem współpracy i dialogu. Takie fora będą organizowane co roku, najbliższe już w marcu 2015.

Obecnie trwają prace nad powołaniem kolejnych rad, m.in. w powiecie ostródzkim, Ełku, powiecie ełckim, Giętrzewaldzie.

Warto wspomnieć, że taka rada może być powołana w każdym samorządzie. W naszym województwie samorządów jest ponad 150...

FAKTY USTAWOWE

Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie umożliwia powstawanie wojewódzkich, powiatowych i gminnych rad działalności pożytku publicznego:

RADA WOJEWÓDZKA

Wojewódzką Radę Działalności Pożytku Publicznego może powołać Marszałek województwa na wspólny wniosek co najmniej 50 organizacji pozarządowych.

Rada jest organem konsultacyjnym i opiniodawczym, mającym w swoich kompetencjach zwłaszcza:

1. wyrażanie opinii w sprawach dotyczących funkcjonowania organizacji pozarządowych, w tym w zakresie programów współpracy z organizacjami pozarządowymi,
2. wyrażanie opinii o projektach uchwał i aktów prawa miejscowego dotyczących sfery zadań publicznych [a więc 33 sfery tych zadań określone w ustawie],
3. udzielanie pomocy i wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organi-

4. wyrażanie opinii w sprawach dotyczących zadań publicznych, w tym zlecenia tych zadań do realizacji przez organizacje pozarządowe, oraz w sprawach rekomendowanych standardów realizacji zadań publicznych,
5. wyrażanie opinii o projekcie strategii rozwoju województwa.

Nie jest to katalog zamknięty, zatem w uchwale powołującej radę można zawrzeć jeszcze kilka dodatkowych zadań, które w danym regionie powierzone zostaną właśnie temu zespołowi.

Rada Wojewódzka składa się z przedstawiciela wojewody, przedstawicieli marszałka, radnych sejmiku województwa oraz przedstawicieli organizacji pozarządowych, którzy muszą stanowić co najmniej połowę składu rady.

Członków Rady Wojewódzkiej powołuje i odwołuje marszałek. Również on wybiera przedstawicieli organizacji spośród kandydatur zgłoszonych przez te organizacje.

Szczegółowy funkcjonowania Rady, w tym sposób powoływania członków z uwzględnieniem ich reprezentatywności, określa zarząd województwa w dro-

dze uchwały. Kadencja Rady trwa dwa lata.

RADA POWIATOWA I GMINNA

W każdej gminie i każdym powiecie na wniosek lokalnych organizacji może zostać utworzona powiatowa lub gminna rada działalności pożytku publicznego jako organ konsultacyjny i opiniodawczy. Decyduje o tym organ wykonawczy: wójt, burmistrz, prezydent czy zarząd powiatu. Kadencja tych rad trwa również dwa lata.

Rady składają się z przedstawicieli organu stanowiącego (radnych), przedstawicieli organu wykonawczego (urzędników) i przedstawicieli organizacji pozarządowych. Ci ostatni muszą stanowić co najmniej połowę członków rady.

Do zadań rad na tych szczeblach samorządowych należy w szczególności:

1. opiniowanie projektów strategii rozwoju odpowiednio powiatów lub gmin;
2. opiniowanie projektów uchwał i aktów prawa miejscowego dotyczących sfery zadań publicznych [33 sfer, jak wspomniano] oraz współpracy z organizacjami pozarządowymi, w tym programów współpracy z organizacjami pozarządowymi,
3. wyrażanie opinii w sprawach dotyczących funkcjonowania organizacji pozarządowych,
4. udzielanie pomocy i wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi,
5. wyrażanie opinii w sprawach dotyczących zadań publicznych, w tym zlecenia tych zadań do realizacji przez organizacje pozarządowe oraz w sprawach rekomendowanych standardów realizacji zadań publicznych.

Rada gminy czy powiatu musi określić w drodze uchwały tryb powoływania członków oraz organizację i tryb działania rady, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia reprezentatywności organizacji pozarządowych, terminy i sposób zgłaszania kandydatur na członków rady oraz potrzebę zapewnienia sprawnego funkcjonowania tych ciał.

Pomiędzy radami – wojewódzką, powiatową i gminną nie ma podległości czy zależności. Jednak ustawodawca zaleca im współpracę „na zasadach partnerstwa

i suwerenności stron, w szczególności przez wzajemne informowanie się o kierunkach działań”.

POWOŁYWANIE RAD

Aby powołać radę należy spełnić kilka warunków. Musi pojawić się wniosek organizacji pozarządowych złożony do wójta, burmistrza, prezydenta czy zarządu powiatu. Następnie wspomniany organ wykonawczy wyraża (bądź nie) zgodę na powstanie rady (zarządzenie o powołaniu), a wtedy organ uchwałodawczy (rada gminy czy powiatu) podejmuje uchwałę określającą sposób funkcjonowania rady i sposób naboru do niej przedstawicieli organizacji pozarządowych (tzw. regulamin rady).

SPLOT RAD DLA RAD

Sieć SPLOT poprzez swoje Ośrodki niemal w całej Polsce realizuje projekty wspierające rady działalności pożytku publicznego.

W naszym województwie realizowany jest projekt „Dobre Rady - modelowe Rady Działalności Pożytku Publicznego”. Projekt polega na zwiększeniu instytucjonalizacji dialogu obywatelskiego i partycypacji organizacji pozarządowych w tworzeniu, realizacji i monitoringu polityk publicznych na obszarze województw: warmińsko-mazurskiego, mazowieckiego, kujawsko-pomorskiego i podlaskiego poprzez wzmocnienie potencjału istniejących w tych województwach 34 Rad Działalności Pożytku Publicznego oraz powstanie i wzmocnienie 12 nowych RDPP. Wnioskodawcą jest Stowarzyszenie BORIS (Warszawa, woj. mazowieckie), partnerami są: Stowarzyszenie ESWIP (woj. warmińsko-mazurskie), Stowarzyszenie TŁOK (woj. kujawsko-pomorskie), OWOP (woj. podlaskie).

Projekt realizowany jest w terminie: luty 2014-czerwiec 2015.

Działania w województwie warmińsko-mazurskim obejmują:

- powołanie Forum Rad Działalności Pożytku Publicznego Województwa Warmińsko-Mazurskiego,
- kampanię promocyjno-informacyjną,
- badanie jakości pracy ośmiu rad działalności pożytku publicznego,
- współtworzenie i konsultacje standardu funkcjonowania rad działalności pożytku publicznego, opracowanego

przez grupę roboczą złożoną z przedst. rdpp z 4 województw (przedstawicielką naszego województwa jest Beata Peplińska-Strehlau, przewodnicząca PSOOU w Elblągu, członkini rady elbląskiej oraz rady wojewódzkiej),

- upowszechnianie standardu w województwie,
- wdrożenie opracowanego standardu przez istniejące rdpp,
- zainicjowanie kilku nowych rdpp.

Wkrótce projekt standardu funkcjonowania rdpp – opracowany przez przedstawicieli rdpp z całej Polski – zostanie poddany konsultacjom i będzie wdrażany.

WRACAJĄC DO PRACY RAD

O praktyce funkcjonowania rdpp pisałem w poprzednich numerach *Pozarządowca*. Tutaj chcę podnieść dwie kwestie: oceny funkcjonowania rdpp oraz kwestii formułowania przez nie rocznego planu działania.

W obydwu wypadkach obrazuje to, jak istotne jest, aby oprócz zespołu wspólnego skupiającego dwie strony: samorządową (radni i urzędnicy) oraz pozarządową – czyli radą działalności pożytku publicznego, działała też reprezentacja sektora. W przypadku Elbląga jest to Rada Elbląskich Organizacji Pozarządowych, skupiająca 9 osób, z czego 5 jest również członkami rdpp.

EWALUACJA PRACY RADY

Elbląska Rada Działalności Pożytku Publicznego ma w swoim „regulaminie” wpisaną konieczność corocznej ewaluacji swojej działalności. Do tej pory różnie bywało z realizacją tego zadania. (W ramach wspomnianego wyżej projektu ma być wypracowane proste narzędzie samoewaluacji dla rad, co – mam nadzieję – pomoże w samoocenie pracy). W związku z tym Rada Elbląskich Organizacji Pozarządowych opracowała swoją ocenę funkcjonowania elbląskiej rdpp:

OCENA PRACY

Elbląskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego w roku 2012 dokonana przez Radę Elbląskich Organizacji Pozarządowych oraz przedstawicieli organizacji w ERDPP

1. Niski poziom zrozumienia czym jest Rada
  2. Słaba integracja Rady
  3. Brak partnerskich relacji w pracy Rady – relacja hierarchiczna, organizacje są traktowane jak petent nie partner
  4. Niewystarczające rozumienie specyfiki i roli organizacji pozarządowych przez stronę samorządową
  5. Praca nad sprawami bieżącymi, brak myślenia strategicznego
  6. Presja czasu na posiedzeniach Rady
  7. Postrzeganie organizacji jako roszczeniowych, zabiegających tylko o pieniądze
  8. Słaba praca radnych Rady Miejskiej
  9. Nie wypełnianie postanowień regulaminu Rady – w ciągu roku ma być co najmniej 6 spotkań, odbyły się tylko 3
  10. Brak współpracy przedstawicieli REOP z przedstawicielami op wybranymi podczas konferencji
- Ocena została przekazana członkom ERDPP i była podstawą do dyskusji nt. jakości funkcjonowania rady.

TWORZENIE PLANU PRACY RDPP

Rada Elbląskich Organizacji Pozarządowych co roku przekazuje rdpp swoją propozycję pracy w danym roku. Poniżej pismo w tej sprawie:

Propozycje Rady Elbląskich Organizacji Pozarządowych do planu pracy Elbląskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego w roku 2013

KWESTIA ORGANIZACYJNA

W ciągu roku Rada powinna spotkać się 6 razy (raz na dwa miesiące – par. 5 p. 7 Regulaminu) – należy określić stałe terminy spotkań.

POWINNOŚCI REGULAMINOWE

1. ocena działalności Rady w roku 2012
2. sporządzenie i upublicznienie sprawozdania z działalności Rady za rok 2012
3. zaopiniowanie sprawozdania z realizacji rocznego programu współpracy samorządu z organizacjami pozarządowymi za rok 2012
4. dokonanie ewaluacji procesu konsultacji projektów aktów prawa miejscowego z organizacjami przeprowadzanych w roku 2012
5. monitoring pracy Centrum Organizacji Pozarządowych w Elblągu w roku 2012
6. konsultacje rocznego programu współpracy samorządu z organizacjami na rok 2014
7. zaopiniowanie projektu strategii rozwoju Elbląga 2020+
8. wybory nowego składu Rady II kadencji, ukonstytuowanie się

INNE DZIAŁANIA

9. dokończenie prac nad wieloletnim programem współpracy samorządu z organizacjami
10. spotkanie z dyrektorami jednostek samorządowych w kontekście (a) współpracy z organizacjami oraz (b) wolontariatu
11. zmiana uchwały dotyczącej ERDPP w kwestii wyborów przedstawicieli organizacji pozarządowych
12. zaopiniowanie projektów uchwał

w sprawie:

- a. inicjatywy lokalnej
  - b. ustalenia zasad i trybu przyznawania wyróżnień i nagród działaczom społecznym, wolontariuszom i pracownikom organizacji pozarządowych osiągającym wysokie wyniki w pracy społecznej, wolontarystycznej i zawodowej na rzecz pożytku publicznego
  13. opracowanie strategii pozyskiwania 1 % dla organizacji elbląskich
  14. podjęcie kwestii uruchomienia przez samorząd udzielania pożyczek i poręczeń dla organizacji
  15. organizowanie debat tematycznych na ważne, aktualne sprawy dotyczące pożytku publicznego
  16. inne sprawy wniesione przez REOP, organizacje lub samorząd
- Nie wszystkie powyższe propozycje zostały przyjęte, ale materiał ten stanowił punkt odniesienia do tworzonego planu pracy przez rdpp.
- Uważam, że każda rdpp – czy istnieje reprezentacja sektora czy nie – powinna systematycznie zbierać od organizacji z gminy, powiatu czy województwa informacje o istotnych sprawach, którymi powinna się zajmować w danym roku.

DLA ZAINTERESOWANYCH

Jeżeli któraś organizacja lub samorząd jest zainteresowany powołaniem rady działalności pożytku publicznego – zapraszam do kontaktu:

a.jachimowicz@eswip.pl

Arkadiusz Jachimowicz – prezes Stowarzyszenia ESWIP, prezes Sieci SPLOT

SZKOŁA NOWYCH HORYZONTÓW

Marlena Szwemińska

Zapisałam się do tej... Szkoły Modelu Współpracy JST i NGO z myślą, że... może powinnam... bo jestem prezeską Stowarzyszenia. Nie było właściwie mi wiadome czego będę się tam uczyła. Fakt, iż kilka lat temu powstało w Oleśnie Stowarzyszenie Mieszkańców Wsi „Oleśno – wieś z pomysłem” skłonił mnie do szukania różnych dróg współpracy z Urzędem Gminy w Gronowie Elbląskim i Starostwem Powiatowym w Elblągu.

Do tej pory myślałam, że nasza współpraca ma się opierać tylko i wy-

łącznie na naszych przyjacielskich kontaktach bo... takie właśnie były. Jakie

było moje zaskoczenie, kiedy na pierwszym spotkaniu w Starych Jabłonkach,

okazało się, że w naszej „klasie” znajdują się uczniowie samorządowi i pozarządowcy.

Zaczął się szkolenie – jedni przedstawiali swoje argumenty, drudzy swoje, jedni z punktu widzenia samorządu, drudzy z punktu widzenia społeczników. Dyskusje, rozmowy, dialogi i... właściwie to zaczęłam się zastanawiać: czy my reprezentujemy odmienne stanowiska, czy może jednak jednakowe?

Bo tak naprawdę, ta szkoła w ramach projektu „Gotowi na model” z każdym zjazdem powodowała, że jej uczniowie stawiali się coraz bardziej „gotowi”... na współpracę.

Myślę, że przyczyniła się do tego wydatnie nasza trenerka Monika Hausman-Pniewska, której obecność na każdym zjeździe spinała nasze odległe w czasie szkolne zjazdy.

Jej wiedza i rzeczywiste przeświadczenie o konieczności zmian w funkcjonowaniu tych dwóch sektorów powodowała, że na zajęciach byliśmy aktywni i zaangażowani.

W sposób ciekawy odkrywaliśmy tajniki współpracy opartej na kilku ważnych płaszczyznach: przy tworzeniu polityk publicznych, realizacji zadań publicznych oraz tworzeniu warunków do aktywności społecznej. Do tej pory myślałam, że jako Stowarzyszenie możemy tylko i wyłącznie współpracować podczas realizacji powierzonych nam zadań. A tu niespodzianka... mamy zdecydowanie więcej do powiedzenia tylko... o tym nie wiedzieliśmy. Mało tego, w samorządzie znajdują się osoby, które oczekują od nas współpracy z większym zaangażowaniem i większą świadomością. Bardzo spodobało mi się, że organizacje pozarządowe powinny zostać zaangażowane w proces tworzenia planów, programów i strategii zaspokajania potrzeb obywateli i rozwiązywania problemów

społecznych na jak najwcześniejszym etapie (diagnozowania potrzeb społecznych, inicjowania tworzenia konkretnych polityk). Pozwoliło mi to osobiście przeanalizować dokumenty współpracy w naszej gminie, w naszym powiecie. Mając większą świadomość dotyczącą różnych płaszczyzn tej współpracy inaczej „patrzyłam” na te i inne dokumenty. Wiedziałam, że mogą się okazać pustymi obietnicami albo... wszyscy razem postaramy się, aby zawarte w nich słowa miały moc spełniania. Tego nauczyła mnie ta Szkoła – nie pozostawać biernym i czekać czy ktoś zauważy nasze zaangażowanie w sprawy publiczne i raczy nam pozarządowcom zapalić „zielone” światło dla naszej działalności. To my mamy ogromne możliwości, które wsparte nową „szkolną” wiedzą otwierają nam coraz to nowe drzwi, za którymi stoją ludzie myślący jak my – samorządowcy.

Pomyślałam, że to mądry pomysł uczyć modelu współpracy, angażując w to oba sektory, zaprzyjaźniliśmy się, poznaliśmy siebie w działaniu i zaangażowaniu. Niektórzy z pozarządowców oświadczyli, że do tej pory stali z samo-

rządowcami po dwóch stronach barykady. Po tej szkole myślą już inaczej. My wszyscy razem stoimy po tej samej stronie, nam wszystkim przyświecają wspólne cele: chcemy lepiej żyć, pięknie żyć, dostatniej, a przy tym dobrze się bawić, chcemy realizować własne i innych marzenia, żeby nasze dzieci... żeby naszym dzieciom... żeby i oni mieli tutaj swoje miejsce do życia... razem z nami.

Szkoła „Modelu...” rozwinęła mnie również osobiście. Patrzyłam na swoje koleżanki i swoich kolegów, jak pokonywali samych siebie: swoje opory i lęki, aby sprostać wymaganiom trenerów i... stanąć oko w oko z kamerą. Tak, tak... ćwiczyliśmy wystąpienia publiczne, no bo jak wygłaszać swoje prawdy i własne opinie, kiedy boimy się głośno wypowiadać przed zgromadzonym audytorium. Mieliśmy okazję popatrzeć na siebie, jak nigdy dotąd – wiele to nas nauczyło o nas samych. Tę lekcję zapamiętam na długo.

Jestem wdzięczna też za wszystkie informacje zwrotne na własny temat – czasem to ważne, aby popatrzeć na siebie cudzymi oczyma – mogą one dostrzec coś, na co trudno samemu zwrócić uwagę. Bardzo to nam się przyda w kontaktach społecznych – bowiem komunikacja interpersonalna – to podstawa w pracy społecznej – więc cieszy fakt, że mogliśmy dzięki Szkole wzbogacić wiedzę i umiejętności na ten temat.

Podczas swojej pracy w III sektorze zawsze będę się kierować „zdrowymi” zasadami współpracy, które wbiły się w moją pamięć z niezwykłą siłą. Niby każda płaszczyzna współpracy ma te same zasady, ale dotyczą one innych obszarów działania i mają różne narzędzia

i wzorce działań. Cieszę się, że mają one zastosowanie w obu sektorach i mogę się do nich odwoływać współpracując z samorządem. Czasem tylko żałuję, że po

tej Szkole – to ja „pozarządowiec” mam największą świadomość ich istnienia. Dlaczego?

Mam postulat: Szkoła Modelu po-

winna być realizowana we wszystkich urzędach gminnych wraz z organizacjami pozarządowymi, które działają na ich terenie. Wtedy to dla mnie ma sens – bo ja ... byłam jedyną ze swojej gminy i trudno mi nauczyć innych tego wszystkiego, czego ja się nauczyłam dzięki „mojej Szkole” – no właśnie! Mojej Szkole!

Marlena Szwemińska - prezeska Stowarzyszenia mieszkańców Wsi „Oleśnowieś z pomysłem”, uczestniczka Szkoły Modelu Współpracy

Szkoła Modelu Współpracy była cyklem edukacyjnym zorganizowanym w okresie luty-czerwiec 2014 w ramach projektu „Gotowi na Model” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Projekt realizowany jest przez Stowarzyszenie ESWIP w partnerstwie z Gminą Gietrzwałd, Powiatem Ostródzkim i Samorządem Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

MODEL WSPÓŁPRACY W POWIECIE OSTRÓDZKIM

Mariusz Bojarowski

Nowe Kawkowo wzbogaciło się o nowe miejsce. Klimatyczne, fioletowo-niebieskie i bliskie naturze. Pracują tu mieszkańcy tej i okolicznych wsi, mogą sobie dorobić. Społecznie pracują też wolontariusze. Ci są tu od początku i – sądząc po tym, co tu można zastać – możliwe, że będą zawsze. Na dobrą energię tego miejsca Joanna Posoch pracowała wiele lat. A zaczynała w Warszawie.

Jak układa się współpraca organizacji pozarządowych z samorządem powiatowym? Jakimi wartościami i zasadami kierujemy się w codziennym działaniu? Co stanowi podstawę współpracy? W jakich obszarach jest zadowalająca? Jakie są źródła nieporozumień? Czy narzędzia które wykorzystujemy do współpracy są wystarczające? W jaki sposób finansować współpracę aby osiągnąć wysoką efektywność? Wreszcie odpowiedź na pytanie zasadnicze: czy postrzegamy

siebie jako odpowiedzialnych partnerów przygotowanych do realizacji założonych celów?

Powyższe pytania zadawali przedstawiciele organizacji pozarządowych z powiatu ostródzkiego wraz z pracownikami samorządu powiatowego na spotkaniach w zespołach roboczych, które odbywały się w Centrum Użyteczności Publicznej w Ostródzie od czerwca do listopada 2014 r. Spotkania odbywały się w związku z realizacją projektu „Go-

towi na Model” w ramach Priorytetu V. Dobre rządzenie, Działanie 5.4 Rozwój potencjału trzeciego sektora, Poddziałanie 5.4.2 Rozwój dialogu obywatelskiego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, którego realizatorem jest Stowarzyszenie ESWIP w partnerstwie z Samorządem Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Powiatem Ostródzkim i Gminą Gietrzwałd.

Inspiracją do udzielania odpowiedzi na zadane pytania były założenia „Mo-

delu współpracy administracji publicznej i organizacji pozarządowych”, powstałym w wyniku realizacji projektu systemowego pod nazwą „Model współpracy administracji publicznej i organizacji pozarządowych – wypracowanie i upowszechnianie standardów współpracy”. Oczywiście nie była to prosta recepta i gotowe rozwiązania, lecz punkt odniesienia do wypracowania własnych standardów, które będą uwzględniały lokalną specyfikę.

Moderowane spotkania objęły swym zasięgiem kluczowe elementy współpracy pomiędzy samorządem powiatowym a organizacjami pozarządowymi. Powstały zespoły robocze do wypracowania stanowisk w następujących kwe-

stacjach: modernizacja „Karty współpracy pomiędzy powiatem ostródzkim a organizacjami pozarządowymi”, standaryzacja wspólnych przedsięwzięć, standardy Centrum Wspierania Organizacji Pozarządowych (CWOP) w Ostródzie, wdrożenie narzędzi internetowych Modelu Współpracy w E-CUP (elektroniczna platforma Centrum Użyteczności Publicznej) w Ostródzie oraz wypracowanie Programu Rozwoju Wolontariatu.

Spotkania były odpowiednio wcześniej przygotowywane, materiały rozsyłane mailowo wraz podsumowaniem dotychczasowego stanu prac. Same prace w zespole były moderowane. Moderatorem wszystkich spotkań był Marek Skaskiewicz, wieloletni przewodniczący Rady Organizacji Pozarządowych Powiatu Ostródzkiego. W roli ekspertów zewnętrznych uczestniczyli – Arkadiusz Jachimowicz z ESWIP oraz Małgorzata Hołubiec z CWOP w Ostródzie. Stałą współpracę ze strony samorządu powiatowego gwarantował Wydział Kultury, Sportu i Współpracy z Sektorem Poza-

rządowym, który delegował pracowników na każde spotkanie. W poszczególnych spotkaniach również uczestniczyli pracownicy innych wydziałów Starostwa Powiatowego, zainteresowani wybranymi obszarami omawianymi na forum zespołów roboczych.

Wspólnym mianownikiem w pracy nad powyższymi kwestiami było słowo standard. W oparciu o „Poradnik modelowej współpracy administracji publicznej i organizacji pozarządowych” wydany w roku 2012 przez Sieć Wspierania Organizacji Pozarządowych SPLOT, przeanalizowano zapisy w dokumentach i dokonano podsumowania dotychczasowej współpracy. Efektem podjętej pracy są zmiany w zapisach i sformułowaniach, które uwzględniają zalecane modelowe rozwiązania, odnosząc się jednak do lokalnych uwarunkowań, co w zamyśle ma stanowić skuteczne narzędzie współpracy.

Kluczowym rezultatem wynikającym z realizacji projektu jest modernizacja „Karty współpracy pomiędzy powiatem ostródzkim a organizacjami pozarządowymi”. Dotychczasowy dokument powstał w roku 2006 i wciąż stanowi obowiązujący, podstawowy dokument lokalnej współpracy. Zaproponowane podczas spotkań roboczych zmiany przynoszą rozwiązania, które oddają rzeczywisty poziom współpracy. Jedną z najbardziej widocznych to zapis odnoszący się do powołania Rady Działalności Pożytku Publicznego. Również nie zapomniano o kwestii badania skuteczności wdrażania zapisów Karty poprzez doprecyzowanie zapisów o monitoringu i ewaluacji. Ponadto Karta została wzbogacona o standardy w różnych obszarach współpracy w postaci załączników, które są wynikiem pracy pozostałych zespołów roboczych.

W zespołach opracowano standardy prowadzenia wspólnych przedsięwzięć takich jak np. Targi Organizacji Pozarządowych Powiatu Ostródzkiego (TOPPO), standard w jakim powinny być wspierane organizacje pozarzą-

dowe w obecnie istniejącym Centrum Wspierania Organizacji Pozarządowych a także standard korzystania ze specjalnie utworzonej przez powiat platformy elektronicznej adresowanej przede wszystkim do organizacji pozarządowych z powiatu ostródzkiego. W dokumentach udało się zapisać minimalne wymagania, a także określić pożądany model docelowy.

Wypracowane stanowiska i postulaty zostały poddane obróbce redakcyjnej, następnie w formie projektu przekazane do konsultacji wszystkim organizacjom pozarządowym, również tym, które nie brały bezpośrednio udziału w pracach projektowych. Swoje uwagi przesyłają również odpowiednie komórki administracji powiatowej. Przyjęto mailowy tryb konsultacji. Jest to obecny etap realizacji projektu, który zakończy się w styczniu 2015 r. Kolejnym będzie przyjęcie dokumentów przez Radę Powiatu aby stały się obowiązującym prawem lokalnym.

Skuteczność zaproponowanych rozwiązań jak zwykle zweryfikuje praktyka. Przyjęte zapisy dają możliwość modyfikacji w zależności od pojawienia się nowych czynników, których nie można było przewidzieć na obecnym etapie. Najtrudniejszą fazą będzie jednak upowszechnienie przyjętych rozwiązań. Mimo, że wypracowane dokumenty staną się obowiązującym prawem a zobowiązania wynikające z przepisów zostały przyjęte dobrowolnie, przyzwyczajenia do dotychczasowych form i sposobów współpracy mogą przeważać. To zadanie na najbliższe miesiące dla rad organizacji pozarządowych, samych organizacji, a także dla instytucji i wydziałów administracji samorządowej. Jeśli praca edukacyjno – informacyjna zostanie sprawnie przeprowadzona, będziemy mogli powiedzieć, że w powiecie ostródzkim jesteśmy przygotowani na wdrażanie modelowych rozwiązań we współpracy samorządu powiatowego i organizacji pozarządowych.

Mariusz Bojarowski - wiceprzewodniczący PSOUU w Ostródzie, doradca biznesowy w Inkubatorze Przedsiębiorczości Społecznej w Ostródzie

ROZWÓJ I PROMOCJA WOLONTARIATU W POWIECIE OSTRÓDZKIM WPŁYWAJĄCA NA BUDOWANIE SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO....

Gabriela Zimirowska

Tak brzmi misja nowopowstałego Programu Rozwoju Wolontariatu w Powiecie Ostródzkim na lata 2015 – 2017. Dokumentu, który będzie stanowił drogowskaz i podstawę do realizacji szeregu działań wpływających na rozwój wolontariatu.

W tworzenie dokumentu zaangażowanych było w sumie 18 podmiotów, ale nad szczególnym jego dopracowaniem pracowali przedstawiciele m.in. Starostwa Powiatowego w Ostródzie, Oddziału Rejonowego Polskiego Czerwonego Krzyża w Ostródzie, Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Mozaika w Miłomłynie czy Warmińsko – Mazurskiego Stowarzyszenia Ludzi Niepełnosprawnych „ALFA”. Wszyscy zaangażowani w tworzenie dokumentu pośrednio lub bezpośrednio zajmują się wolontariatem, czy to korzystając z pomocy wolontariuszy i opierając rozwój swoich organizacji na pracy wolontariuszy, czy też wiążąc przyszłość swoich środowisk właśnie poprzez rozwój wolontariatu. Tworzenie programu rozpoczęła analiza stanu zastanego (SWOT), która pokazała, że jest wiele do poprawienia: brak diagnozy środowiska, niewystarczająca ilość liderów-koordynatorów wolontariatu, niewystarczająco rozwinięty wolontariat stały i, co zdaje się najważniejsze, brak wsparcia finansowego dla

organizatorów wolontariatu, a przecież wiemy, jak ważna jest profesjonalna obsługa wolontariatu.

Program Rozwoju Wolontariatu w powiecie ostródzkim zawiera dwa duże obszary, które wg. twórców są najważniejsze do rozwinięcia i którymi należy się zająć. Pierwszy z nich to EDUKACJA – skupienie się na przygotowaniu koordynatorów pracy wolontariuszy, liderów i samych wolontariuszy, ale także wprowadzenie do placówek oświatowych już od najmłodszych klas programów kształcących postawy prospołeczne. Drugi z tych obszarów to PROMOCJA, czyli uporządkowanie działań wolontarystycznych poprzez organizację spotkań i debat z mieszkańcami, realizację wspólnych przedsięwzięć promujących wolontariat oraz tworzenie w ramach ogłaszanych konkursów na realizację zadań publicznych Biura Powiatowego i Gminnych Centrów Wolontariatu, które będą prowadzić biura pośrednictwa pracy dla wolontariuszy oraz wspierać organizacje i instytucje

w pozyskiwaniu, szkoleniu i przygotowywaniu wolontariuszy do działań.

Stworzenie i wdrażanie programu może skutecznie wpłynąć na rozwój działań społecznych w powiecie, ponieważ dość szczegółowo został w nim określony zakres działań i zarysowani potencjalni wykonawcy konkretnych zapisów. Oczywiście, bezwzględnie potrzebna jest również dobra wola samorządów, które podczas planowania kolejnych budżetów pochyliły się nad wspólnie wypracowanym dokumentem i wesprą założone w nim działania finansowo i nie tylko. Można mieć nadzieję, że od nowego roku realizacja zapisów Programu Rozwoju Wolontariatu da nowe możliwości zainteresowanym podmiotom, a także, że już w przyszłym, 2015 roku, poznamy pierwszego laureata zaplanowanego w Programie powiatowego konkursu „Aktywny – skuteczny” – w kategorii aktywny działacz społeczny/wolontariusz.

Gabriela Zimirowska – prezeska Regionalnego Centrum Wolontariatu w Elblągu, koordynatorka Sieci Wolontariat Warmii i Mazur.

Program Rozwoju Wolontariatu w Powiecie Ostródzkim wypracowywany jest w ramach projektu „Gotowi na Model” realizowanego przez Stowarzyszenie ESWIP w partnerstwie z Powiatem Ostródzkim, Gminą Gietrzwałd oraz Samorządem Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

GIETRZAŁD GOTOWY NA MODEL

Agnieszka Zabłocka

Niewielka, bo sześciotysięczna wiejska gmina położona pod Olsztynem. Warmińska i mazurska jednocześnie, bo przez jej teren płynie rzeka Pasłęka, która jest naturalną granicą tych historycznych regionów. 36 wsi a w nich bardzo aktywni mieszkańcy. W zasadzie w każdej większej miejscowości jest jakaś organizacja działająca na rzecz kultury, edukacji, sportu, rekreacji i integracji mieszkańców. Razem 24 organizacje, w tym 6 Ochotniczych Straży Pożarnych. W takich okolicznościach współpraca rozwija się dynamicznie, bo i ludzie pozytywni i samorząd przyjazny.

Taki przejaw obywatelskości nie może być ignorowany przez gminę, dlatego od początku samorząd podejmuje działania mające wspomagać miesz-

kańców w swoich inicjatywach. To najważniejsze dla organizacji wsparcie, finansowe, co roku oscyluje w granicach 130-140 tys. zł i około 30% tej kwoty to sport. Główna część to zadania z zakresu kultury, edukacji i turystyki. Dzieje się tak głównie dlatego, że budżet jest przygotowywany w oparciu o listy intencyj-

ne nadsyłane przed jego opracowaniem przez organizacje. Współpraca opiera się na rocznym programie współpracy, który co roku jest tworzony przez zespół składający się z przedstawicieli wójta (3 osoby), rady gminy (4 osoby) i organizacji (4 osoby). Poza współpracą finansową gmina wspiera organizację merytorycznie i rzeczowo a organizacje wspierają gminę prowadząc np. świetlice wiejskie i organizując życie społeczne na wsi.

Współpracą samorządu z organizacjami zajmuję się od kilkunastu lat, a w Gietrzwałdzie od 2007 roku. Widzę, jak wiele w tym czasie się zmieniło, jak wiele zweryfikowała rzeczywistość, jak bardzo trzeba być otwartym na nowe rozwiązania. Coś, co jeszcze kilka lat temu wydawało się idealnym rozwiązaniem, jak obszerne dokumenty określające zasady współpracy, dziś okazuje się w naszych warunkach niepotrzebnym i przegadanim biurokratyzmem. Ciągłe musimy się uczyć, weryfikować swoje działania i szukać jeszcze lepszych rozwiązań. Dostosowanych przede wszystkim do ludzi, nie do przepisów choć z przepisami pod rękę.

Dlatego jeszcze w 2013 roku gmina postarała się o wzięcie udziału w projekcie Stowarzyszenia ESWIP „Gotowi na Model”, w którym uczestniczy też Samorząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego i Powiat Ostródzki. Dzięki temu projektowi gmina Gietrzwałd ma szansę zrobić kolejny duży krok i rozwinąć współpracę do modelowych rozmiarów.

W ramach projektu zarówno urzędnicy, radni, jak i przedstawiciele rad sołeckich i organizacji pozarządowych wspólnie wypracowują i uczą się nowych rozwiązań w takich obszarach jak konsultacje społeczne, realizacja wspólnych przedsięwzięć czy monitorowanie, kontrolowanie i ocenianie realizowanych przez organizacje a dofinansowywanych przez gminę zadań. Efektem projektu ma być też powstanie Wieloletniego Programu Współpracy, który umożliwi podejmowanie wieloletnich działań i da szersze ramy współpracy równe dla wszystkich oraz w 2015 roku ma być powołana Rada Działalności Pożytku Publicznego składająca się z przedstawicieli organizacji, urzędu i rady gminy, która ma rozwijać współpracę i konsultować projekty lokalnego prawa dotyczącego organizacji. To wszystko odbywa się przy pomocy ekspertów zewnętrznych prowadzących szkolenia, warsztaty i grupy robocze.

Bardzo liczę na ten projekt. Jesteśmy na jego półmetku i już tak wiele dobrych rzeczy się zadziało. Do współpracy zaangażowali się nowi ludzie, powstają nowe organizacje i zainteresowanie tematami, które do tej pory nim się nie cieszyły jak ekonomia społeczna. Mam poczucie, że wspólnie w tym projekcie dorastamy.

CO DO TEJ PORY SIĘ DZIAŁO?

Pierwsze projektowe działania miały miejsce w grudniu 2013 roku, kiedy to szesnasto osobowa ekipa (radni,

urzednicy, organizacje, sołtysi) z gminy wyjechała na dwa dni warsztatów dotyczących komunikacji społecznej. Potem aż 6 osób „od nas” zakwalifikowało się do wyselekcjonowanej z całego województwa grupy 16 osób, która w ciągu 5 weekendowych zjazdów uczyła się w Szkole Modelu Współpracy przepracowując jego wszystkie elementy. Zostali też zaangażowani pracownicy nauki z UWM w Olsztynie, którzy zbadali jakość dotychczasowej współpracy. Gietrzwałd otrzymał mocną czwórkę. Kolejne działania zostały podjęte jesienią ale jeszcze w połowie września kilka chętnych osób skorzystało z finansowanego w ramach projektu wyjazdu do Warszawy na VII Ogólnopolskie Forum Inicjatyw Pozarządowych. W październiku zaczęły się już warsztaty i spotkania grup roboczych w sprawie wypracowania modelu konsultacji społecznych i standardu wspólnych przedsięwzięć. A 7-8 listopada w gietrzwałdzkim domu kultury odbyły się już szóste a w tej formie pierwsze „Gietrzwałdzkie Spotkania Aktywnych”.

Ta impreza dedykowana organizacjom pozarządowym i innym aktywnym działaczom, wpisała się na stałe w kalendarz wydarzeń i jest okazją do wymiany doświadczeń, dialogu między samorządem a organizacjami i innymi aktywnymi podmiotami działającymi na rzecz rozwoju gminy. W ramach projektu wypracowano standard GSA, według którego mają one za każdym razem dawać przestrzeń do dialogu, konsultacji, zdobywania wiedzy i doświadczeń oraz integracji sektora. I tak też było w tym roku.

NIEZDROWA DIETA ORGANIZACJI?

Motywy przewodnim Gietrzwałdzkich Spotkań Aktywnych było finansowanie działalności społecznej z innych źródeł niż budżet samorządu. Nie chodzi o to, żeby organizacje nie korzystały ze wsparcia finansowego gminy, tylko o to, że uzależnienie się jedynie od dotacji gminy utrudnia organizacjom poczucie niezależności i suwerenności. Gmina nie ma też możliwości finansowania wszystkich pomysłów i potrzeb organizacji. Tymczasem sposobów na pozyskiwanie środków jest wiele a przy okazji można pobudzać rozwój gospodarczy naszej społeczności.

**GIETRZWAŁDZKIE
SPOTKANIA
AKTYWNYCH**

Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się spotkania i warsztaty z praktykami ekonomii społecznej. Artur Ziemiacki (Spółdzielnia Socjalna Dobra Ekonomia) i Joanna Tomaszczyk (Bank Żywności w Olsztynie) opowiadali o swoich doświadczeniach, wyzwaniach, problemach i korzyściach płynących z prowadzenia działalności zarobkowej służącej realizacji celów społecznych. Burzliwa i inspirująca była dyskusja o wsiach tematycznych z Bartkiem Głuszakiem, szefem Federacji Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOŚa. Z kolei warsztat Anety Makowskiej ze Stowarzyszenia Adelfi dotyczący niewykorzystanych zasobów, czyli fundraisingu, crowdfundingu i sponsoringu tak wciągnął uczestników, że z niechęcią i oporem opuszczali salę.

Pięknym akcentem i zamknięciem tegorocznych Gietrzwałdzkich Spotkań Aktywnych był sobotni koncert pamięci Marka Grechuty „Gdziekolwiek będziesz” zorganizowany przez Gminny Ośrodek Kultury w Gietrzwałdzie. Ciekawym jak się okazało uzupełnieniem imprezy była pieczołowicie przygotowana przez pracowników GOK wystawa prezentująca działalność naszych organizacji, którą cały czas można zobaczyć w foyer GOKu.

Przed nami kolejne warsztaty i spotkania grup roboczych, bardzo dużo pracy, dyskusji, myślę, że nie raz będziemy się mocno spierać ale znajdziemy kompromis, bo wszystkim zależy na rozwoju i dobru gminy, jej mieszkańców więc nie obawiam się tej pracy. Cieszę się, jak na mało którą, bo wierzę, że możemy być tylko lepsi a przy tak aktywnych mieszkańcach gmina może być gminą modelową. Projekt jest cały czas otwarty dla wszystkich zainteresowanych tą tematyką więc w imieniu swoim, gminy i Stowarzyszenia ESWIP zapraszam serdecznie.

Agnieszka Zabłocka – w Urzędzie Gminy Gietrzwałd pracuje od 2007 roku i od początku zajmuje się między innymi koordynowaniem współpracy z organizacjami pozarządowymi i innymi aktywnymi podmiotami. Wcześniej członek Ostródzkiego Stowarzyszenia Kulturowego „Sasina” oraz przewodnicząca Ostródzkiej Rady Organizacji Pozarządowych (pierwsza kadencja), była współzałożycielką Centrum Wspierania Organizacji Pozarządowych w Ostródzie. ■

FUNDRAISING OPARTY NA RELACJACH

Andrzej Pietrucha

Jak szukać darczyńców dla mojej organizacji wśród zwykłych ludzi? Czy można zbierać na inne tematy niż hospicjum czy pomoc dzieciom? Jak wykorzystać nowe regulacje związane ze zbiórkami publicznymi? Na te i inne pytania staramy się odpowiedzieć analizując największe mity wokół pozyskiwania funduszy dla organizacji w Polsce. Na koniec przygotowaliśmy kilka praktycznych rad – od czego zacząć fundraising oparty na relacji.

Z badań Stowarzyszenia Klon/Jawor wynika, że dla ponad połowy organizacji pozarządowych pozyskiwanie funduszy na działalność jest największym wyzwaniem. W dalszej kolejności liderzy fundacji i stowarzyszeń wymieniają biurokratyczną mitręgę związaną z grantami – chodzi głównie

o środki unijne oraz inne obciążenia, które narzuca organizacjom administracja publiczna.

CZY MOŻNA TEMU ZARADZIĆ? CO ROBIĆ?

Warto zastanowić się nad pozyskiwaniem środków w inny sposób niż tylko udział w konkursach grantowych, czy działalność gospodarcza. Można przecież zbierać pieniądze od ludzi i firm. Dodatkową zachętą do takich działań powinny być obowiązujące od niedawna nowe regulacje dotyczące zbiórek publicznych, które zdjęły z organizacji obowiązek zgłaszania gdziekolwiek zbiórki wtedy, gdy darczyńcy nie pozostają anonimowi czyli np. przy okazji apeli zachęcających do wpłat na konto. Tymczasem wokół filantropii indywidualnej i korporacyjnej narosło w Polsce wiele mitów.

MIT 1: ZAJMUJEMY SIĘ TAKIM OBSZAREM, ŻE NIKT NA TO NIE DA... I GENERALNIE POLACY NIE CHCĄ POMAGAĆ

Oczywiście są takie tematy, które wspieramy częściej niż inne, gdy myślimy o pomaganiu. Nie oznacza to jednak, że nie można zorganizować zbiórki dla organizacji, która zajmuje się aktywizacją ludzi na wsi, kulturą czy edukacją. Często widzimy też sukcesy innych, które mają uzasadnić naszą fundraisingową bierność – to oczywiste, że kociarze dają na koty, a nikt nie da na seniorów... albo Polacy pomagają tylko dzieciom

w Polsce, a kto da na projekt rozwojowy w Kenii? Narzekamy często bezrefleksyjnie zamiast przyjrzeć się szczegółowo konkretnym, dobrym fundraisingowym kampaniom i zadać sobie pytania: dla czego się udała, co było komunikowane, jakie działania przeprowadzono.? Wyciągamy wnioski, podglądamy i uczymy się szczególnie od innych organizacji działających w podobnym obszarze co nasza.

MIT 2: PROSZĄC O PIENIĄDZĘ NAPISZMY DUŻO O ORGANIZACJI ORAZ TO, ŻE NIE MAMY PIENIĘDZY

Przygotowując apele o wsparcie organizacji często popełniają błędy. Starają się szczegółowo opisać historię organizacji, opowiadają także o projektach czy programach używając języka, który nie jest powszechnie rozumiany. Takie terminy jak aktywizacja, wykluczenie, czy beneficjent mogą odstraszyć potencjalnego darczyńcę. Aby opowiedzieć o organizacji czy przybliżyć dany problem lepiej pokazać historię człowieka, któremu pomogliśmy oraz jakie znaczenie może mieć 10, 20 czy 50 zł, które przekaże darczyńca np. każde 20 zł to godzina rehabilitacji. Innym problemem w komunikacji jest też skupianie się na złej kondycji finansowej organizacji. To też nie pomaga w budowaniu relacji z darczyńcami i sprawia, że ludzie zamiast zmotywowani czują się przyparci do muru lub nawet szantażowani.

MIT 3: FUNDRAISING TO ŻEBRANIE I WYNIKA ZE ZŁEJ KONDYCJI NASZEGO KRAJU. GDY PAŃSTWO

BĘDZIE BOGATE TO FUNDRAISING NIE BĘDZIE JUŻ POTRZEBNY

To jeden z najbardziej szkodliwych i powszechnych mitów. Mówienie o fundraisingu jako działalności wstydlivej i upokarzającej jest krzywdzące nie tylko dla ludzi, którzy się tym zajmują. Stawia też pod znakiem zapytania sens funkcjonowania organizacji społecznych, opierających się często na działaniach wolontariuszy oraz datkach. Na całym świecie fundraising jest postrzegany jako uznana, szanowana i bardzo potrzebna profesja.

Gdyby pozyskiwanie środków na działania rzeczywiście miało dotyczyć tylko krajów relatywnie biednych wtedy obecność fundraiserów i ich kampanii w takich krajach jak Wielka Brytania czy Niemcy byłaby zbędna, a jest dokładnie odwrotnie. Do przeciętnego Brytyjczyka czy Niemca adresowanych jest nieporównanie więcej niż w Polsce apeli o wsparcie, a zdanie – nie pomogłem żadnej organizacji bo żadna mnie o to nie prosiła – nieprzypadkowo znajduje się od lat na czele przyczyn słabego zaangażowania w filantropię naszych rodaków.

MIT 4: FUNDRAISING NIE MOŻE NIC KOSZTOWAĆ

Jest odwrotnie. Każde działania fundraisingowe niesie za sobą konkretne koszty także wtedy, gdy opiera się na pracy wolontariuszy oraz zasobach udostępnianych nieodpłatnie – znajomy wydrukował ulotki, a koleżanka za darmo umieściła apel w gazecie. Planowanie kampanii pozyskiwania funduszy wymaga też kalkulacji. Może się okazać, że lepiej jest zapłacić 200 zł i zamieścić nasz apel w radiu, którego słuchają lu-

dzie zainteresowani tematem, którym zajmuje się nasza organizacja, niż zamieścić spot za darmo w radiu, którego słuchają głównie kierowcy ciężarówek. Będziemy w stanie ocenić efektywność poszczególnych akcji czy działań tylko wtedy, gdy rzetelnie wyliczymy koszty i porównamy z efektem, który przyniosła dana kampania.

Niestety w Polsce zupełnie nie mówi się o kosztach fundraisingu i utrwała się przekonanie wśród darczyńców, że są one zerowe. Czy rzeczywiście nie da się darczyńcy wytłumaczyć, że organizacja – aby działać w długiej perspektywie czasu – musi zainwestować część otrzymanej darowizny w kolejną kampanię po to, aby pomnożyć przekazane środki i dalej działać?

MIT 5: FUNDRAISING NIE WYMAGA SPECJALNEGO PRZYGOTOWANIA CZY PLANU

Każda technika fundraisingowa np. wysyłki tradycyjnych listów, zbiórki w internecie (crowdfunding) czy akcja 1% to to bardzo konkretna wiedza wymagająca czasu, a przede wszystkim ciągłego testowania i analiz osób zajmujących się pozyskiwaniem funduszy. Nie sposób nauczyć się tego w jedno popołudnie, gdy akurat mamy chwilę czasu. Dobrym podejściem jest nie tylko uczestniczenie w szkoleniach czy konferencjach o fundraisingu ale przede wszystkim regularne dzielenie się wiedzą i doświadczeniem z innymi osobami z organizacji, które prowadzą działania fundraisingowe.

MIT 6: FIRMY SĄ ZAWSZE NAJLEPSZYMI DARZYŃCAMI ORGANIZACJI

Oczywiście zdarzają się organizacje, które z powodzeniem pozyskują znaczące pieniądze od przedsiębiorstw ale jest ich stosunkowo mało, a taka relacja z firmą – najczęściej oparta na konkretnych osobach w strukturze firmy – może się nagle skończyć przy okazji zmian personalnych lub w związku z wdrożeniem nowej strategii. Nawet w wielkiej Brytanii środki przekazane organizacjom

przez firmy to zaledwie kilka procent wszystkich funduszy, które trafiają do trzeciego sektora, a największe strumienie pieniędzy to oczywiście – publiczne środki oraz te od ...osób indywidualnych!

Paradoksalnie najbardziej stabilnym i najmniej narażonym na kryzysy źródłem finansowania organizacji są ludzie czyli darczyńcy indywidualni. Szczególnie duże znaczenie mają takie środki wtedy, gdy uda nam się przekonać do regularnego pomagania duże grono darczyńców. Oczywiście nie jest to prosta i szybka operacja ale możliwa. Nieprzypadkowo coraz częściej organizacje oferują darczyńcom możliwość wykorzystania mechanizmu polecenia zapłaty czy tworzą informatyczne narzędzia typu CRM (Customer Relationship Management). Taki system umożliwia nie tylko uporządkowanie w jednym miejscu danych kontaktowych darczyńców. Pozwala także na archiwizowanie historii naszej relacji – ile wpłacił, jak i kiedy mu podziękowaliśmy, o czym pamiętać, jak się kontaktować...

MIT 7: MOJA LOKALNA ORGANIZACJA NIE MA ŻADNYCH SZANS. I TAK WSZYSTKIE PIENIĄDZE DARZYŃCÓW – W TYM I 1% - TRAFIĄ DO „FUNDACJI TELEWIZYJNYCH” I KILKU BOGATYCH, MIĘDZYNARODOWYCH MAREK

Rzeczywiście fundraising to obszar w którym organizacje zaczynają dostrzegać konkurencję, która stosunkowo rzadko występuje gdy myślimy o beneficjentach. W końcu nie ma zbyt wielu świetlic na jednym osiedlu, które oferują dzieciom możliwość odrabiania lekcji i konkurują między sobą.

Z darczyńcami jest inaczej. Musimy sami aktywnie docierać z komunikatem do zainteresowanych. Powinniśmy też mieć narzędzia i pomysły na opowiedzenie o organizacji tak, aby wyróżnić się na tle innych. Na szczęście jest coraz więcej

przykładów polskich organizacji spoza stolicy, które świetnie sobie z fundraisingiem radzą. Choćby Fundacja JIM z Łodzi, która prowadzi centrum terapii dla dzieci z autyzmem. Organizacja nie tylko z powodzeniem pozyskuje środki w internecie oraz wysyłając tradycyjne listy z apelem o wsparcie ale także zainicjowała świetny program regularnych darczyńców przekazujących pieniądze za pośrednictwem polecenia zapłaty. Organizacja ma też opracowaną i spisana długofalową strategię fundraisingową, którą zaprezentowała w marcu 2014 roku na konferencji o fundraisingu zorganizowanej przez Fundację Akademia Organizacji Obywatelskich w Warszawie.

JAK ZACZAĆ?

Organizacje, które myślą o zbieraniu pieniędzy ze źródeł pozagruntowych rezygnują często już na starcie bo zdają sobie sprawę z błędnego koła: – Nie mam pieniędzy, wiedzy i doświadczenia więc nie możemy zacząć. Nie możemy zacząć bo nie mamy pieniędzy... Rzeczywiście start nie jest łatwy ale nie jest też niemożliwy. Są organizacje, które zaczynają dywersyfikować swoje źródła finansowania organizując małe akcje crowdfundingowe czyli wystawiając swój apel na portalu takim jak polakpotrafi.pl czy wspieramkulture.pl i rozsyłając go do swoich znajomych. Znamy przykłady organizacji, którym udało się w ten sposób pozyskać środki np. na wkład własny do projektu. Zdarzają się też wyrozumiali grantodawcy, którzy biorą pod uwagę możliwość budowania stabilności organizacji poprzez inwestowanie w ich narzędzia do fundraisingu i edukację fundraisingową. Tak było np. przy okazji ostatniego konkursu „Obywatele dla demokracji” Fundacji Batorego. Są też wreszcie przykłady organizacji, które bez wsparcia z zewnątrz, regularną i ciężką pracą zbudowały grono lojalnych i zaangażowanych darczyńców kontaktując się z nimi przez media społecznościowe. Tak właśnie zadziałało się w Hospicjum dla kotów bezdomnych z Torunia. Gdy jakiś czas temu zapytałam Anię, która prowadzi kocie hospicjum o to, w jaki sposób kontaktują się ze swoimi darczyńcami – odpisała mi: Darczyńcy często czują się z nami trochę zżyci :) Np. zawsze przynajmniej kilkanaście osób odpisuje na nasz newsletter.

Bardzo często darczyńcy piszą z prośbą o radę w sprawie swoich kotów - kwestie zdrowotne, żywieniowe itd. My z kolei zawsze odpisujemy. Często wywiązuję się z tego rozmowa, nieraz o kotach, czasem o dzieciach i całkiem prywatnych sprawach;

– Trudno o lepszą definicję fundraisingu.

Andrzej Pietrucha - Ekspert komunikacji i fundraisingu. Członek Stowarzyszenia Trenerów Organizacji Pozarządowych i Polskiego Stowarzyszenia Fundraisingu. Stypendysta British Council oraz Trust for Civil Society in Central and Eastern Europe. Współpracownik BORIS i Sieci SPLOT. Obecnie kieruje fundacją korporacyjną Banku Ochrony Środowiska.

Więcej informacji o poszczególnych technikach fundraisingowych można znaleźć na bezpłatnej platformie www.kursodrom.pl przygotowanej w ramach projektu Fundacji Akademia Organizacji Obywatelskich finansowanej ze środków Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności. Kurs: Fundraising oparty na relacjach.

UCZESTNICTWO A DEKLARACJE UDZIAŁU W ŻYCIU PUBLICZNYM – DYLEMATY WDRAŻANIA KONSULTACJI SPOŁECZNYCH NA PRZYKŁADZIE ELBLĄGA

Beata Wachniewska-Mazurek

DEKLARACJE A UDZIAŁ W KONSULTACJACH SPOŁECZNYCH

Jedną z największych obaw osób, które zabierają się za przeprowadzenie konsultacji społecznych jest to, czy i ile mieszkańców weźmie w nich udział. Oczywiście nie mówimy tu o przypadku fasadowych konsultacjach społecznych, przeprowadzanych tylko dla spełnienia wymogów prawnych.

Oczekiwania organizatorów są często ambitne, deklaracje mieszkańców najczęściej spore, wydaje nam się, że zrobiliśmy wiele, aby zachęcić do przyścia na spotkanie... Tymczasem przychodzi niewiele osób. Dlaczego tak się dzieje?

Na to pytanie nie ma jednoznacznej odpowiedzi, bowiem raz zawiedzie przepływ informacji, innym razem nie-

trafiona godzina czy miejsce spotkania lub zbyt trudny temat, a może i język, którym posługują się organizatorzy. Jednak wszystkie wyżej wymienione przyczyny można wyeliminować, rzetelnie przygotowując się do przeprowadzenia procesu konsultacji i nie o organizacyjnych czy metodologicznych powodach niepowodzenia w tym artykule będzie mowa.

Zanim jednak postaram się przybliżyć wpływ zjawisk społecznych na taki stan rzeczy, na marginesie zaznaczę, że wyznacznikiem dobrych konsultacji społecznych nie jest liczba osób, która wzięła w nich udział. Procesy konsultacji dążą do dialogu pomiędzy stronami i z tego punktu widzenia trudno sobie wyobrazić dialog z bardzo dużą liczbą osób – oczywiście poznanie opinii większej liczby mieszkańców może być dla nas istotne, ale wówczas musimy już wiedzieć precyzyjnie o co i czego chcemy

zapytać oraz dobrać ku temu stosowne narzędzia dialogu i pozyskania opinii – najczęściej stosujemy wówczas formę ankiety.

Wracając do dylematu organizatora dotyczącego różnic w deklaracjach, a rzeczywistym udziałem w konsultacjach społecznych, warto zdawać sobie sprawę z socjologicznych zjawisk, które mogą mieć wpływ na tak znaczące różnice.

Badając poziom aktywności obywatelskiej w Elblągu¹ dało się zaobserwować duży efekt oczekiwań społecznych (ang. social desirability effect). Na czym polega efekt oczekiwań społecznych? Najkrócej rzecz ujmując na mijaniu się z prawdą przez respondentów (osoby pytane). Respondenci nie ujawniają swoich rzeczywistych poglądów i opinii, lecz mówią lub piszą to, co sądzą, że powinni powiedzieć. Ot, taka swoiście pojmowana „poprawność polityczna”

¹ Badanie perspektyw wzrostu partycypacji obywatelskiej. Potrzeby i postawy mieszkańców Miasta Elbląga. Raport z badań Millward Brown. 06/03/2014
² Kwestie drażliwe społecznie w badaniach najczęściej dotyczą takich spraw jak religia, polityka, zarobki, sprawy osobiste (np. zdrowie, rodzina), wysokość dochodów itp.

wynikająca często po prostu z potrzeby akceptacji społecznej oraz chęci zachowania się zgodnie ze społecznymi oczekiwaniami. Dla przykładu: jeśli zapytamy kogoś wprost, czy pójdzie na wybory, a tym bardziej na kogo zagłosuje, musimy mieć świadomość, że udzieli nam odpowiedzi takiej, jaka jest wskazana społecznie (społecznie poprawna).

Efekt oczekiwań społecznych może mieć wpływ także na trafność wyników konsultacji społecznych, jeżeli pytania będą dotyczyły wypowiedzi, w których osoba pytana będzie o tzw. kwestie drażliwe².

Jeśli więc będziemy organizować konsultacje w obszarze polityki rodzinnej dotyczące występowania skali zjawiska przemocy w rodzinie, nie możemy stosować badania ankietowego przeprowadzanego osobiście przez ankietera wśród rodzin w naszym mieście,

bowiem odpowiedzi na pytania zadane w takiej formie z pewnością nie będą trafnym i rzetelnym obrazem rzeczywistych zjawisk występowania i rodzaju przemocy w rodzinach. Nie można stworzyć zamkniętego katalogu kwestii drażliwych. Oprócz wspomnianych spraw przemocy w rodzinie, będzie to zdrowie, poglądy polityczne, wyznanie religijne, poziom zamożności. W każdym z tych tematów deklaracje respondentów będą zgodne z przewidywanymi czy też wyobrażonymi oczekiwaniami społecznymi. Moda i trendy społeczne także mają wpływ na nasze deklaracje.

Podsumowując, efekt oczekiwań społecznych wpływa na różnice pomiędzy deklaracją a faktycznym udziałem. Byłoby jednak zbyt prosto, gdyby tylko jeden mechanizm wyjaśniał nam zjawisko, jakim jest rozbieżność pomiędzy deklaracją a faktycznym udziałem.

Oprócz na początku wspomnianych organizacyjnych czy metodologicznych błędów oraz opisanego efektu oczekiwań społecznych, nasze zachowanie, nie tylko w badaniach, wyjaśnia często także teoria racjonalnego wyboru, ale o tym innym razem ...

Beata Wachniewska-Mazurek - Obserwatorium Społeczeństwa Obywatelskiego, Stowarzyszenie ESWIP

FEDERACJA FOSA MA JUŻ 10 LAT!

Joanna Szymańska

20 listopada na Olsztyńskim Zamku Kapituły Warmińskiej Federacja Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOSA dumnie świętowała 10-lecie swojego istnienia.

Organizacje pozarządowe są wielką siłą – są tym komponentem społeczeństwa, bez którego nie mogło by się ono nazywać obywatelskim. Pozwalają wprowadzać w życie idee, które zmierzają do poprawy warunków życia społeczności lokalnej. Od ponad 10 lat Federacja Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOSA systemowo wdraża idee, które od 10 lat stają się coraz bardziej wyraziste i namacalne w regionie Polski północno-wschodniej.

20 listopada br. na Olsztyńskim Zamku Kapituły Warmińskiej Federacja Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOSA dumnie świętowała 10-lecie swojego istnienia.

Tego dnia średniowieczne mury olsztyńskiego zamku gościły kwiat organizacji socjalnych z całego województwa, ponieważ to właśnie FOSA od 2004

roku zrzesza je i otacza swego rodzaju opieką. Idea stworzenia Federacji organizacji działających na polu pomocy społecznej zrodziła się w 2004 roku. Było to wynikiem analizy III sektora województwa warmińsko – mazurskiego i wyciągnięcia wniosków dotyczących konieczności stworzenia struktury, która skupiałaby w swoim kręgu organiza-

cje socjalne i stała się forum współpracy między nimi. Pomysł ten został wcieli-

ny w życie w tym samym roku. Podjęto wówczas jednogłośnie decyzję o powołaniu Federacji Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko – Mazurskiego FOSA, która powstawała przy wsparciu Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji Socjalnych WRZOS, Stowarzyszenia ESWIP i Banku Żywności w Olsztynie.

**FEDERACJA
ORGANIZACJI
SOCJALNYCH
WOJEWÓDZTWA
WARMIŃSKO
-MAZURSKIEGO FOSA
W DATACH.
KALENDARIUM
10-LECIA.**

- 28.02.2004 – FOSa w powiśkach. Jest pomysł. Są założyciele
- 27.07.2004 – Federacja Organizacji Socjalnych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOSa istnieje oficjalnie. Wpis do KRS w Olsztynie.
- 2005 – Prezes zostaje prezesem, Marek Borowski ustępuje miejsca Bartłomiejowi Głuszakowi
- 2006 – 1 samodzielne biuro Federacji FOSa, przy ul. Kościuszki w Olsztynie
- 2006 – 1 partner zagraniczny (GPS Wilhelmshaven), popisanie porozumienia o współpracy.
- 2009 – DiK po raz 1 w Olsztynie. Doradztwo i Kariera (DiK) dla osób niepełnosprawnych otwarcie olsztyńskiego biura.
- 2009 – Z inicjatywy Federacji FOSa powstaje biuro i jednocześnie funkcja Rzecznika Praw Osób Starszych na Warmii i Mazurach, w ramach projektu Akademia III wieku Warmii i Mazur.
- 2010 – Federacja FOSa uruchamia działalność gospodarczą.
- 2013 – Pierwszy milion. Bilans zysków

zgodnie ze sprawozdaniem finansowym z 2013 roku wyniósł ponad milion złotych.

2014 – 10 lat minęło! - „100-lat, 100-lat

niech żyje, żyje nam” o Federacji FOSa powstała autorska piosenka (refren poniżej):

*FOSa nigdy nie zamknie
przed Tobą drzwi
Pomaga walczyć, cieszyć się
i aktywnie żyć
Jeżeli chcesz pomagać,
to liczysz się właśnie Ty*

*Zacznijmy zmieniać świat,
nie od jutra lecz od dziś.*

Na cześć FOSy powstała piosenka, autorem tekstu i muzyki jest Stowarzyszenie NORA z Bartoszczyca. Premierowe wystąpienie miało miejsce podczas wieczornych obchodów 10-lecia istnienia Federacji FOSa. „Epopeja” została kilkakrotnie odśpiewana, w różnych aranżacjach, tak aby na trwałe pozostawiła ślad w pamięci.

Obecnie Federacja FOSa to prawie 70 organizacji członkowskich, stali partnerzy krajowi i zagraniczni, partnerzy samorządowi. Federacja FOSa to silny zespół, zarówno ten w olsztyńskim biurze, jak również ten stacjonujący po całym województwie – w biurach organizacji członkowskich Federacji FOSa.

Misja Federacji FOSa jest od 10-lat niezmienna i dociera do sukcesywnie szerszego grona odbiorców. Federa-

cja FOSa stara się twórczo kreować przestrzeń społeczną, wpływać na efektywne i systemowe rozwiązywanie problemów społecznych poprzez innowacyjne rozwiązania, poprzez wzajemne wspieranie się i jednocześnie reprezentowanie organizacji socjalnych z terenu województwa warmińsko – mazurskiego.

20 listopada br. na Zamku Olsztyńskim zebrał się Ci wszyscy, którzy współtworzyli oraz współtworzą Federację FOSa. Obecne były osoby, które podobnie jak Federacja FOSa każdego dnia starają się kształtować rzeczywistość wokół nas. Galę uświetnił swoją obecnością Henryk Wujec, doradca Prezydenta RP ds. społecznych, społecznik przez wielkie „S”, znawca spraw społecznych i człowiek, który od 25-lat jest w centrum społecznych wydarzeń. Henryk Wujec w swoim wystąpieniu

streścił 25 lat wolności krajów byłego bloku wschodniego, doskonale umiejscawiając na tym tle organizacje społeczne, w tym Federację FOŚa. Henryk Wujec oprócz wystąpienia inauguracyjnego wziął również udział w debacie pt. „25 lat wolności. Rola organizacji społecznych w budowaniu odpowiedzialności społecznej”, a wraz z nim inni znakomici przedstawiciele NGO z woj. warmińsko-mazurskiego, Polski i zagranicą, wśród nich: Anna Kruczek, Prezes Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji Społecznych, Viola Jakschova z Fundacji Żywa Pamięć z Czech, Marek Borowski, Prezes Zarządu Federacji Polskich Banków Żywności, Arkadiusz Jachimowicz, Pre-

zes Zarządu Sieci SPLOT, Waldemar Weihs, Prezes Dolnośląskiej Federacji Organizacji Pozarządowych, Bernd Geddertz Członek Rady Europa Środkowa i Wschodnia Parytetowego Związku Socjalnego Dolnej Saksonii.

Obchody 10-lecia Federacji FOŚa opatrzone były rozważaniami na temat polityki społecznej w Polsce i zagranicą, różnic i podobieństw. Bartłomiej Głuszak, prezes Federacji FOŚa odświeżył i usystematyzował 10-lat „z życia” Federacji FOŚa. W swoim wystąpieniu podsumował ostatnie lata oraz roztoczył plany na przyszłość, w myśl dewizy ostatnich 10-lat i kolejnych co najmniej 10: budowanie przestrzeni,

która sprzyja aktywności.

Przeźrenie społeczna, to jednak przede wszystkim ludzie, którzy ją kreują, podczas obchodów 10-lecia FOŚy ludzi, działań, idei nie zabrakło również akcentu artystycznego. Gałę uświetnili artyści z Teatru Roma z Warszawy, którzy odśpiewali piosenki, których teksty wybrzmiały bardzo społecznie - blisko ludzi, podobnie jak jubilatka Federacja FOŚa, od ponad 10 lat...działa blisko ludzi. **I oby tak dalej, jeszcze lepiej i jak najdłużej!**

Joanna Szymańska - dyrektor biura, koordynator projektów w Federacji FOŚa

W POSZUKIWANIU AMBASADORÓW EFS

Ksenia Kowalska

Za nami szósta, ostatnia już, edycja konkursu Ambasador EFS w ramach dobrych praktyk POKL. Kto został zwycięzcą ostatniej edycji? Jak konkurs ewaluował przez lata? Czy będzie jego kontynuacja? Nadszedł czas podsumowań.

Konkurs „Ambasador EFS w ramach dobrych praktyk POKL”, od sześciu lat, organizowany jest celem wyróżnienia projektodawców realizujących wzorcowe projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego. Wyłonienie oraz promocja najlepszych inicjatyw jest doskonałym sposobem na popularyzowanie wiedzy o funduszach europejskich i ich roli w rozwoju regionu.

Inicjatorami konkursu są instytucje odpowiedzialne za wdrażanie Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w województwie warmińsko-mazurskim:

- Departament Europejskiego Funduszu Społecznego w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
- Wojewódzki Urząd Pracy w Olsztynie
- Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
- Regionalne Ośrodki EFS w Elblągu, Olsztynie i Elku.

Pomysł wyróżniania projektodawców zrodził się w trakcie jednego z posiedzeń Regionalnej Informacyjnej Grupy Roboczej i w zasadzie od razu został wcielony w życie. Pierwsza edycja konkursu wzbudziła niemałe zainteresowanie, a jego rozstrzygnięcie, w trakcie dorocznej konferencji podsumowującej wdrażanie POKL, było dla wielu ogromnym zaskoczeniem.

AMBASADOR EFS NA PRZEŁOMIE LAT

Regulamin konkursu na przełomie lat ulegał delikatnym modyfikacjom, jednakże ogólne jego założenia pozostawały bez zmian. W konkursie mogli brać udział jedynie projektodawcy z województwa warmińsko-mazurskiego, realizujący projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego, których postęp w realizacji wynosił co najmniej 30%. Do konkursu aplikować mogli również projektodawcy, których działania zostały zakończone, jednakże od rozliczenia

końcowego wniosku o płatność nie mogło minąć więcej jak dwa lata. Pierwsza edycja „Ambasadora EFS” to jedynie projekty nominowane przez instytucje wdrażające, jednakże z biegiem czasu umożliwiono projektodawcom samodzielne nadsyłanie własnych propozycji. Czwarta edycja przyniosła rozszerzenie katalogu kategorii, w ramach których przyznawane były wyróżnienia. Od roku 2012 oprócz projektów z dziedzin takich jak edukacja, integracja społeczna, przedsiębiorczość i rynek pracy, ocenie poddawane były również projekty z transferu wiedzy. Ocena kandydatur odbywała się zawsze dwuetapowo – najpierw następowała weryfikacja formalna u opiekuna projektu, a następnie po pozytywnej rekomendacji opiekuna projekt poddawany był ocenie jury. Kapituła Konkursu składała się z kilkunastu pracowników instytucji odpowiedzialnych za wdrażanie POKL w województwie, a wyniki obrad strzeżone były pilnie do ostatniej chwili, do czasu oficjalnego rozstrzygnięcia.

AMBASADOR EFS 2014

Tegoroczna, ostatnia edycja konkursu, zaprezentowała „piętnastkę” najciekawszych projektów. Spośród 30 nadesłanych zgłoszeń, wymagania formalne, określone w Regulaminie konkursu, spełniło 28 projektów, które w drugim etapie poddane zostały ocenie Kapituły. Oceniający, przyznając swoje punkty, brali pod uwagę w szczególności dostosowanie form wsparcia do specyfiki grupy docelowej; jakość założonych rezultatów oraz stopień ich osiągnięcia; niezabłonowość podejścia; oryginalność pomysłu

oraz poprawność realizacji projektu.

W efekcie cztery projekty, najwyżej ocenione w poszczególnych kategoriach, zostały wyróżnione jako „Dobra praktyka EFS na Warmii i Mazurach”. Projektodawcy otrzymali gawerfony oraz nagrody rzeczowe o wartości 1000 zł.

NAGRODZENI W ROKU 2014 ZOSTALI:

- w kategorii edukacja:

Stowarzyszenie Ośrodek Rozwoju Współpracy Międzyregionalnej INTERMARIUM, projekt „Akademia Młodych Inżynierów”

- w kategorii przedsiębiorczość/transfer wiedzy:

KATES POLSKA sp zoo, projekt „Budowanie konkurencyjności KATES POLSKA sp zoo w oparciu o potencjał człowieka”

- w kategorii rynek pracy:

Elbląska Rada Konsultacyjna Osób Niepełnosprawnych, projekt „Praca = Samodzielność”

- w kategorii integracja społeczna:

Federacja Organizacji Społecznych Województwa Warmińsko-Mazurskiego FOSa, projekt „Inwestuj w siebie - reintegracja zawodowa i społeczna”

Tytuł „Ambasadora EFS 2014 w województwie warmińsko-mazurskim”, statuetkę oraz nagrodę rzeczową o wartości 3000 zł otrzymał projekt, który zdobył najwyższą liczbę punktów spośród całej piętnastki tj.:

„Rozwój przedsiębiorstw z województwa warmińsko-mazurskiego poprzez wsparcie sektora nauki w zakresie innowacyjnych rozwiązań” realizowany przez Wyższą Szkołę Informatyki i Zarządzania im. Prof. T. Kotarbińskiego w partnerstwie z Elbląskim Parkiem Technologicznym.

OKIEM REALIZATORÓW

Praca nad realizacją konkursu była dla nas ogromną przyjemnością. W przeciągu sześciu edycji odwiedzili-

śmy, opisaliśmy i sfilmowaliśmy uczestników oraz realizatorów blisko 100 projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Każda z edycji konkursu posiadała swój niepowtarzalny layout, który widoczny był na wszelkich materiałach promocyjnych. Wydanych zostało 6 publikacji o łącznym nakładzie 6500 egzemplarzy, na potrzeby których stworzono blisko 400 stron tekstów, wykonano ponad 5000 zdjęć. Wielogodzinny materiał filmowy, zebrany przez ekipę telewizyjną Stowarzyszenia ESWIP, został pocięty i zmontowany dzięki czemu powstało 12 filmów o łącznej długości ok. 150 minut.

W przeciągu sześciu lat w ręce laureatów trafiły nagrody o łącznej wartości 22000 zł. Podczas dorocznych konferencji podsumowujących wdrażanie POKL w województwie warmińsko-mazurskim poznaliśmy sześciu Ambasadorów EFS oraz dwadzieścia cztery dobre praktyki w kategoriach: edukacja, rynek pracy, integracja społeczna, transfer wiedzy, przedsiębiorczość.

AMBASADORZY UBIEGŁYCH LAT

Główną nagrodę oraz tytuł Ambasadora EFS w ubiegłych latach zdobyli:

w 2009 roku – Warmińsko-Mazurska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości za projekt „Tytuł Czeladnika – formalne potwierdzenie kwalifikacji zawodowych”

w 2010 roku – Parafia Rzymskokatolicka Św. Stanisława BPA i Męczennika w Szczecinkach za projekt

„Równy Start – kompleksowy program pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów z Parafii w Szczecinkach”

w 2011 roku – Towarzystwo Przyjaciół Dzieci w Elblągu za projekt „Punkty Przedszkolne w powiecie Elbląskim”

w 2012 roku – Elbląska Rada Konsultacyjna Osób Niepełnosprawnych za projekt „Indywidualne Ścieżki Zatrudnienia”

w 2013 roku - Instytut Badawczo-Szkoleniowy Sp. z o.o. za projekt „Umiem się uczyć”

Podsumowując naszą wieloletnią współpracę przy realizacji konkursu mogę śmiało stwierdzić iż zadanie, jakim była promocja najlepszych inicjatyw finansowanych ze środków Europejskiego

Funduszu Społecznego, zostało wykonane.

CZY BĘDĄ NASTĘPNI AMBASADORZY?

Przed nami kolejna perspektywa finansowa 2014-2020, nowe fundusze i nowe wyzwania. Mamy nadzieję, iż inicjatywa ta zostanie zachowana dlatego też nieustająco zachęcam Państwa do aplikowania o środki Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach nowego już Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Niech dobre praktyki nagrodzone w przeciągu tych sześciu lat stanowią dla Państwa inspirację. Być może to wasze projekty, w przyszłości, zostaną Ambasadorem EFS... nowej perspektywy.

Ksenia Wrzesińska - Kierownik Regionalnego Ośrodka EFS w Elblągu

Regionalny Ośrodek EFS w Elblągu

Prowadzony jest przez Stowarzyszenie ESWIP.

Kontakt: www.elblag.roefs.pl,

info_elblag@roefs.pl,

tel./faks 55 642 18 85

*ul. Związku Jaszczurczego 17,
82-300 Elbląg*

Konkurs jest finansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Pomocy Technicznej Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013.

KONKURS IMIENIA DR ALEKSANDRY GABRYSIAK NA NAJCIEKAWSZĄ INICJATYWĘ ELBLĄSKICH ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH 2014

Teresa Wojcinowicz

Dr Aleksandra Gabrysiak była wyjątkową postacią w Elblągu, lekarzem o wielkim sercu społecznika. Związana była z chorymi, osobami uzależnionymi, matkami samotnie wychowującymi dzieci, więźniami, i wieloma innymi potrzebującymi pomocy. Swoją postawą oddziaływała na szerokie kręgi ludzi i inspirowała innych do działania. Jest wzorem dla elbląskich organizacji pozarządowych działających we wszystkich sferach życia.

WYNIKI KONKURSU 2014

W tym roku komisja postanowiła przyznać główną nagrodę: finansową w wysokości 2.000,00 zł, statuetkę i dyplom laureata łącznie dwóm projektom realizowanym przez PTTK Oddział Ziemi Elbląskiej, tj. „Sobota z przewodnikiem” i „Organizacja cyklicznych imprez turystyczno-krajoznawczych PTTK i wzmocnienie produktu turystycznego – elbląskiej Bażantarni”. Fundatorem nagrody jest Stowarzyszenie ESWIP oraz Fundacja Elbląg.

Obie realizacje w roku 777-lecia Elbląga pozwoliły zarówno mieszkańcom jak i turystom na lepsze poznanie miasta, jego historii ale też stworzyły trwałe materiały na kolejne lata a jest to zarówno film promujący Bażantarnię jak i mapa, oznakowanie szlaków itp. Projekt ten ma charakter nowatorski, jest projektem „elbląskim”, który zaktywizował członków PTTK, zaangażował wielu wolontariuszy, zgromadził wokół projektu partnerów społecznych, organizacje pozarządowe, instytucje samorządowe. Spotkał się też z dużym zainteresowaniem adresatów projektów.

Komisja postanowiła też przyznać dwa wyróżnienia projektom:

- „Bądź ojcem” (realizowany w partnerstwie Aresztu Śledczego w Elblągu i Stowarzyszenia Inicjatyw Rodzinnych) za tworzenia nowatorskich w Elblągu warunków do resocjalizacji
- „Eko-wymiatacze – aktywizacja zawodowa i społeczna osób niepełno-

ORGANIZATOR KONKURSU

Organizatorem Konkursu jest Rada Elbląskich Organizacji Pozarządowych. W tegorocznej edycji konkursu kryteriami oceny projektu była ich innowacyjność, zaangażowanie członków organizacji i wolontariuszy, społeczne znaczenie projektu, stosowanie przez organizację etycznych sposobów działania, umiejętność podejmowania przez organizację współpracy

z samorządem Elbląga oraz innymi organizacjami pozarządowymi i partnerami społecznymi.

Komisję Konkursową powołuje REEOP, a w jej skład wchodzi przedstawiciele Rady Elbląskich Organizacji Pozarządowych, Urzędu Miejskiego w Elblągu, Centrum Organizacji Pozarządowych, Fundacji Elbląg oraz innych fundatorów nagród.

W Elblągu jest ponad 300 organizacji pozarządowych, które prowadzą swoją działalność przede wszystkim z myślą o mieszkańcach naszego miasta. Dla nich podejmują wiele inicjatyw: niosą pomoc potrzebującym, fundują stypendia, organizują konferencje, warsztaty, festyny, plenery itp. Tych form wsparcia jest bardzo wiele. Ich działania są często niekonwencjonalne i pomysłowe; angażują nie tylko swoich członków, ale też wolontariuszy, i aktywizują różnorodne środowiska. Wiele z nich ma też charakter nowatorski lub też kontynuuje tradycyjne działania. Konkurs organizowany jest od 2003 roku i umożliwia wyłanianie i nagradzanie najciekawszych projektów elbląskich organizacji.

spawnych” (realizowany przez Stowarzyszenie „Sprawniejsi”) za łamanie schematów, tworzenie warunków do własnego rozwoju, nowatorskie podejście do aktywności zawodowej i tworzenia miejsc pracy)

Jednocześnie chcielibyśmy pogratulować wszystkim organizacjom biorącym udział w konkursie. Wyrazy uznania należą się:

1. Bankowi Żywności w Elblągu Projekty „PRZEMARSZ „STRAJK ŻYWNOŚCI” i „ZA BUDOWANIE PODSTAW SOLIDARNOŚCI Z LUDŹMI CIERPIĄCYMI GŁÓD”, to cenne inicjatywy, które Bank Żywności zaszczerpił na elbląskiej ziemi. Dajecie przykład jak można pomagać innym i dzielić się tym co mamy, z potrzebującymi naszego wsparcie. Jest to też przykład wielopokoleniowej współpracy i zaangażowania wolontariuszy. Dziękujemy za zaangażowanie i kreatywność, za wytrwałość w niesieniu pomocy.
2. Elbląskiej Radzie Konsultacyjnej Osób Niepełnosprawnych Projekt „PRACA = SAMODZIELNOŚĆ” to przykład jak można wspierać rozwój osób, którym trudniej jest żyć we współczesnym społeczeństwie. Tworzycie nowe rozumienie samodzielności ale i nowe spojrzenie na pracę. Wasze zaangażowanie, twórcze wpływanie na rzeczywistość udowadnia, jak wiele można zrobić dla innych mając w swoich szeregach wspaniałych ludzi.
3. Integracyjnemu Klubowi Sportowemu „ATAK” Darowaliście w 2014 roku mieszkańcom Elbląga fantastyczne widowiskowe jakim były MISTRZOSTWA ŚWIATA W PIŁCE SIATKOWEJ NA SIEDZĄCO. Bardzo wysoko została też ustawiona poprzeczka dla Waszych następców. Zaangażowanie wolontariuszy, partnerów, rozmach organizacyjny to tylko elementy tego przedsięwzięcia, które tak profesjonalnie zostało przygotowane i zrealizowane. Była to też wspaniała promocja naszego miasta roku 777-lecia powstania Elbląga. Za to wszystko składamy wyrazy uznania i szacunku dla zaangażowania członków Klubu, pracowników, sportowców i wolontariuszy ale też i dla wszystkich mieszkańców miasta, którzy w tym wydarzeniu uczestniczyli.

4. Stowarzyszeniu Elbląg Europa „ŚWIĘTO CHLEBA”, to impreza ciesząca się ogromnym zainteresowaniem nie tylko elblążan ale i turystów. Za sprawą Waszego stowarzyszenia Święto zyskuje nowy wymiar, jest atrakcyjne w swojej formie, bogate w wystawców, różnorodne. Każdy znajdzie tu coś dla siebie ale przede wszystkim jest okazją do aktywnego uczestniczenia w życiu miasta. Jest to też wzorcowy przykład jak duże wydarzenia mogą być organizowane przez segment pozarządowy w sposób profesjonalny.
5. Stowarzyszeniu na rzecz Hospicjum Elbląskiego „POBYTY DZIENNE”, to cenna inicjatywa, dzięki której rozszerza się zakres pomocy tym, którzy jej potrzebują. Dzięki Waszej pomysłowości, zaangażowaniu, życzliwości wielu - życie chorych i ich bliskich staje się pogodniejsze i bogatsze. Dziękujemy za tę cenną inicjatywę.
6. Uczniowskiemu Klubowi Sportowemu „HORYZONT” W czasach, kiedy dzieci i młodzież tak niechętnie uczestniczą w szkolnych zajęciach wychowania fizycznego inicjatywa „MŁODZIEŻ NA FALI” zachęca do sportowej aktywności. Uczy też nowych umiejętności, odpowiedzialności, rzetelności. To dzięki tej inicjatywie kształtuje się kolejne pokolenie aktywnych, młodych ludzi.

Nagrody, wyróżnienia, dyplomy zostały wręczone podczas Gali Wolontariatu w dniu 5 grudnia 2014 w Elblągu.

DOTYCHCZASOWI LAUREACI KONKURSU IM. DR ALEKSANDRY GABRYSIAK

- 2004 – Elbląska Rada Konsultacyjna Osób Niepełnosprawnych za powołanie Uniwersytetu Trzeciego Wieku i Osób Niepełnosprawnych w Elblągu
- 2005 – Hufiec ZHP Elbląg za Festiwal Pięguśa
- 2006 – Stowarzyszenie Viva Art za projekt „Magnes”
- 2007 – Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych za pismo „Pozarządowiec”
- 2008 – Hufiec ZHP Elbląg za program „Junga i Kadet”
- 2009 – Uniwersytet Trzeciego Wieku i Osób Niepełnosprawnych za Senioradę 2008
- 2010 – Stowarzyszenie Animatorów Kultury „Teatr z bliska” za II Festiwal Amatorskich Zespołów Teatralnych DESKA
- 2011 – Elbląskie Stowarzyszenie Amazonek za „Marsz Życia”
- 2012 – Stowarzyszenie Elbląg Europa za Międzynarodowy Festiwal „Wikingowie z Truso”
- 2013 – Stowarzyszenie Zastępczego Rodzicielstwa, Oddział w Elblągu za inicjatywę „Kompleksowa pomoc dla dzieci i młodzieży obciążonych syndromem FAS”

Teresa Wojcinowicz – prezes Elbląskiego Towarzystwa Kulturalnego, członek Elbląskiej Rady Organizacji Pozarządowych, przewodnicząca komisji konkursu imienia dr Aleksandry Gabrysiak na najciekawszą inicjatywę elbląskich organizacji pozarządowych w 2014 roku. ■

NAGRODA MARSZAŁKA DLA PANI TERESY BOCHEŃSKIEJ

Agnieszka Sójka

Już po raz czternasty przyznano nagrody i wyróżnienia Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie pomocy i integracji społecznej. Uroczystość wręczenia nagród odbyła się 13 listopada 2014 roku na Zamku kapituły Warmińskiej w Olsztynie.

Nagrody oraz wyróżnienia przyznawane są od 2001 roku pracownikom pomocy i integracji społecznej, a także aktywnym liderom organizacji pozarządowych województwa warmińsko-mazurskiego. Po raz pierwszy wręczone zostały również nagrody zespołowe. Celem przyznawania wyróżnień jest promocja innowacyjnych i twórczych rozwiązań w dziedzinie pomocy społecznej.

Pani Teresa Bocheńska - prezes Banku Żywności w Elblągu, otrzymała nagrodę indywidualną.

Laur został przyznany w szczególności za utworzenie i wieloletnią pracę na rzecz Banku Żywności; podejmowanie wielu działań przeciwdziałających niedożywieniu rodzin i dzieci ze środowisk dysfunkcyjnych oraz popularyzację sze-

rokiej informacji o tym jak nie marnować żywności; prowadzenie zbiórek żywności oraz realizację unijnego programu pomocy żywnościowej PEAD, aktywne uczestnictwo w organizacji pomocy dla Ukrainy; efektywne pełnienie funkcji redaktora elbląskiej gazety dla osób niepełnosprawnych „Razem z Tobą”, Prezesa Sejmiku Samorządowego Województwa Elbląskiego, Wiceprezesa Elbląskiej Rady Konsultacyjnej Osób Niepełnosprawnych, Wiceprezesa Zarządu Elbląskiego Stowarzyszenia Wspierania Inicjatyw Pozarządowych.

Serdecznie gratulujemy Pani Teresie Bocheńskiej uznania jej dotychczasowej pracy oraz życzymy wielu sił na przyszłość.

10 LAT REGIONALNYCH OŚRODKÓW EFS W REGIONIE

Małgorzata Hołubiec, Ksenia Kowalska

Od prawie dekady na terenie województwa warmińsko-mazurskiego swoją pomoc oferowały Regionalne Ośrodki Europejskiego Funduszu Społecznego, wcześniej znane pod nazwą ROSzEFS (Regionalny Ośrodek Szkoleniowy EFS). Zadaniem Ośrodków było wspieranie podmiotów ubiegających się o środki unijne na cele społeczne, edukacyjne i z obszaru rynku pracy.

Regionalne Ośrodki EFS świadczyły usługi na terenie całej Polski – łącznie 52 punkty. W województwie warmińsko-mazurskim działały trzy – w Olsztynie, Elblągu i Ełku. Sieć powstała, aby wspierać potencjalnych projektodawców w przygotowaniu dobrych i po-

prawnych projektów, a następnie wspierać we wdrażaniu dofinansowanych przedsięwzięć. Pomoc Regionalnych Ośrodków EFS była bezpłatna.

Wśród kluczowych usług ROEFS znalazły się doradztwo i wizyty wspierające, szkolenia, punkty informacyjne,

animacja lokalna, warsztaty doradcze oraz zadania dodatkowe takie jak pięć edycji Forum Inicjatyw Lokalnych, sześć edycji konkursu Ambasador EFS, Regionalne Informacyjne Grupy Robocze, wizyty studyjne, Forum Partnerstw Lokalnych i wiele innych.

Forum Inicjatyw Lokalnych 2014 organizowane przez RO EFS

Klienci Regionalnych Ośrodków EFS mogli liczyć na wsparcie w następujących zakresach tematycznych: możliwości pozyskiwania środków, kwalifikowalności kosztów w EFS, procedur raportowania i rozliczania projektów w PO KL, monitoringu, procesu kontroli projektów PO KL, a także zasady równouprawnienia kobiet i mężczyzn w projektach PO KL, zasad realizacji projektów innowacyjnych i współpracy ponadnarodowej, pomocy publicznej, zamówień publicznych, finansów publicznych w projektach EFS itp .

„(...) Zarówno na etapie pisania projektu jak również na etapie realizacji lub przygotowania końcowego wniosku o płatność zawsze mogłam liczyć na pomoc, wsparcie i ekspercką wiedzę pracowników ROEFS Olsztyn. Warte podkreślenia jest również to, że ROEFS organizuje i przeprowadza doskonałe szkolenia, idealnie wpasowujące się z tematyką do potrzeb beneficjentów realizujących projekty. Gorąco polecam.”

Mariola Kulawczuk, Fabryka Kompetencji, projekt „Kierunek Klient”

Kadra ROEFS to certyfikowani doradcy, trenerzy, animatorzy, specjaliści ds. informacji i promocji, a także współpracujący trenerzy i doradcy specjaliści. Każdy Ośrodek podlegał weryfikacji Krajowego Ośrodka EFS uzyskując certyfikaty jakości warunkujące pracę w kolejnym roku. Ogólnopolskie standardy działania wyznaczały poziom kompetencji, wiedzy i doświadczenia

pracowników, co było weryfikowane indywidualnymi egzaminami – minimum raz na dwa lata. W trosce o jakość wsparcia każdy ośrodek podlegał corocznym badaniom metodą „tajemniczego klienta”, badaniom predyspozycji osobowościowych „development center”. Co roku w każdym ośrodku miała miejsce kontrola Instytucji Pośredniczącej.

Wizyta wspierająca z regionalnego ośrodka efs jest super dobrym i pomocnym przedsięwzięciem. Dzięki osobom które odwiedziły moją firmę dowiedziałam się jakie dokumenty muszę poprawić, jakich mi brakuje a jakich „naprodukowałam” za dużo :). Mają ogromną wiedzę, odpowiedzą na każde pytanie lub odeślą do odpowiedniego specjalisty z którym ośrodek współpracuje. No pełen profesjonalizm! Po takiej wizycie każdy beneficjent na pewno śpi spokojniej :).

Beata Snopek, LaPuerta

W zależności od regionu, w Polsce, Ośrodki EFS prowadzone były przez podmioty publiczne, zrzeszenia przedsiębiorców, uczelnie wyższe, agencje rozwoju. Organami prowadzącymi dla ośrodków w Olsztynie, Elblągu i Ełku prowadzone były organizacje pozarządowe:

- ROEFS w Elblągu – nieprzerwanie od początku Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych;
- ROEFS w Olsztynie – w latach 2008-2010 Fundacja Rozwoju Demokracji

Lokalnej; od 2010 Elbląskie Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Pozarządowych

- ROEFS w Ełku – w latach 2008-2010 Nidzicka Fundacja Rozwoju „Nida”; od 2011 roku Stowarzyszenie Powiatów, Miast i Gmin EGO Kraina Bociana

Przykładowe statystyki z ostatnich pięciu lat wskazują na to iż do naszych Ośrodków (w Elblągu, Ełku i Olsztynie) trafiło łącznie ponad 6000 klientów i reprezentujących 3000 instytucji i podmiotów mogących ubiegać się o środki w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Dla naszych klientów, od roku 2010, przeprowadziliśmy około 1500 dni bezpłatnych szkoleń z zakresu tworzenia wniosków oraz realizacji już dofinansowanych projektów. Wiedzę nabytą podczas szkolenia uzupełniano spotkaniami doradczymi. Nasi eksperci kluczowi oraz specjalistyczni przeprowadzili dla Państwa około 10000 godzin spotkań indywidualnych, grupowych, a także konsultacji elektronicznych. Wszystko to w efekcie pozwoliło nam konkretnie zainwestować w kapitał ludzki - wypracowano oraz zrealizowano przy naszej pomocy kilkaset projektów dofinansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

„Wielokrotnie korzystałem ze wsparcia doradców ROEFS z Olsztyna podczas realizacji projektu Akademia Młodych Inżynierów. Wiedza i doświadczenie pracowników Ośrodka, przekazane podczas konsultacji doradczych oraz wizyt wspierających, pozwoliły mi lepiej i efektywniej realizować założone wskaźniki projektu. Polecam wszystkim Beneficjentom korzystanie ze wsparcia doradców ROEFS!”

Łukasz Sadlak, Stowarzyszenie Współpracy Międzyregionalnej INTERMARIUM, projekt „Akademia Młodych Inżynierów”

NIESTETY WSZYSTKO MA SWÓJ KONIEC ...

Zgodnie z decyzją Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju sieć Regionalnych Ośrodków EFS w całej Polsce zostaje wygaszona z dniem 31.12.2014 r. W nowej perspektywie finansowej sieć Regionalnych Ośrodków EFS za-

stąpi Sieć Punktów Informacyjnych o Funduszach Europejskich. W związku z powyższym składamy na ręce wszystkich naszych klientów, a także Dyrekcji i personelu Instytucji Pośredniczących w województwie warmińsko-mazurskim serdeczne podziękowania za wszystkie lata pracy i wspólnych doświadczeń. To był dla nas ważny i wyjątkowy czas. Dziękujemy.

Kadra ROEFS w Olsztynie, Elblągu i Ełku

Małgorzata Hołubiec - kierownik Regionalnego Ośrodka EFS w Olsztynie,
Ksenia Kowalska - kierownik Regionalnego Ośrodka EFS w Elblągu

Forum Inicjatyw Lokalnych 2014 organizowane przez RO EFS

GODNI NAŚLADOWANIA W 2014 ROKU

Agnieszka Sójka

Za nami XI już edycja konkursu „Godni Naśladowania” którego ideą jest promowanie najlepszych inicjatyw organizacji pozarządowych i ich reprezentacji oraz samorządów w zakresie współpracy z III sektorem. Konkurs organizowany jest rokrocznie przez Radę Organizacji Pozarządowych Województwa Warmińsko-Mazurskiego pod honorowym patronatem Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Gala Godni Naśladowania 2014

W tegorocznej edycji konkursu Rada Organizacji Pozarządowych otrzymała największą dotychczas liczbę wniosków zgłoszonych do wzięcia udziału w kon-

kursie. Kapituły wszystkich kategorii konkursu stanęły przed wyzwaniem oceny łącznie 42 wniosków. Wygląda na to, że konkurs „Godni Naśladowania” cieszy co raz większym zainteresowaniem. Być

może większa ilość organizacji dojrzała do tego, aby zacząć chwalić się swoimi osiągnięciami i promować działania, którymi zajmują się na co dzień. Podczas tej edycji zdarzyło się również, że niektóre organizacje, samorządy, animatorzy społeczni nie mieli pojęcia, o tym że zostali zgłoszeni do udziału w konkursie. Była to dla nich spora niespodzianka, szczególnie kiedy zostali wyczytani do odbioru nagrody, wyróżnienia podczas Gali „Godnych Naśladowania”, która odbyła się na dorocznej Konferencji Organizacji Pozarządowych Województwa Warmińsko-Mazurskiego w dniu 10 września 2014 roku w Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej w Olsztynie.

ROZSTRZYGNIĘCIE KONKURSU

W ocenie tegorocznych wniosków konkursowych brało udział 7 kapituł (odpowiadających 7 kategoriom konkursu), łącznie 25 osób. Byli to przedstawiciele

organizacji pozarządowych, administracji publicznej, środowisk naukowych, kultury i mediów, a także przedstawiciele Marszałka województwa jako fundatora nagród. Przy tak dużej liczbie oceniających, różnorodności zgłoszonych wniosków, procedura wyboru laureatów nie była ani łatwa, ani szybka. Można powiedzieć, że była to ciężka praca społeczna, za którą wszystkim oceniającym dziękujemy oraz gratulujemy wszystkim społecznikom, biorącym udział w konkursie. Każdy projekt był wartościowy i wybór laureatów spośród tak dużej liczby zgłoszeń nie był prosty.

Podczas Gali „Godnych Naśladowania” 2014 przyznane zostały nagrody i wyróżnienia w siedmiu kategoriach konkursu:

W kategorii I na najlepszą inicjatywę organizacji pozarządowych województwa warmińsko-mazurskiego wpłynęło 14 wniosków.

I miejsce przyznano Stowarzyszeniu Wyjątkowe Serce za projekt „Światowe Dni Świadomości Autyzmu”

WYRÓŻNIENIA OTRZYMIALI:

- 1) Regionalne Centrum Wolontariatu w Elblągu za projekt „Dobry sąsiad”
- 2) Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Regionu „Dolina Gubra” za projekt „Skauci z Doliny Gubra w poszukiwaniu dziedzictwa historyczno-przyrodniczego regionu”
- 3) Związek Żołnierzy Wojska Polskiego Koło nr 5 w Ostródzie za Skansen Fortyfikacji Stare Jabłonki
- 4) Polskie Stowarzyszenie Na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Biskupcu za Obchody Dnia Godności Osoby z Niepełnosprawnością Intellektualną

W kategorii II na najlepszą inicjatywę samorządu lokalnego województwa warmińsko-mazurskiego w zakresie współpracy z organizacjami pozarządowymi.

Laureatem została Gmina Morąg za konkurs wiedzy o Organizacjach Pozarządowych Powiatu Ostródzkiego w 2014 roku.

Ponadto przyznano wyróżnienie dla Gminy Miejskiej Bartoszyce oraz Powiatu Bartoszyce za współpracę w zakresie aktywizacji osób niepełnosprawnych (partnerstwo Miejskiego Ośrodka

Jury Godni Naśladowania 2014

Pomocy Społecznej, Powiatowego Urzędu Pracy oraz Stowarzyszenia Integracji Osób Niepełnosprawnych w Bartoszycach).

W kategorii III na najlepiej działający podmiot dialogu społecznego i obywatelskiego województwa warmińsko-mazurskiego Laureatem została Rada Organizacji Pozarządowych Miasta Olsztyna za inicjatywę „Olsztyńskiego Budżetu Obywatelskiego”

W kategorii IV na najlepszą inicjatywę na rzecz osób starszych w województwie warmińsko-mazurskim laureatem zostało Europejskie Stowarzyszenie Edukacji i Rozwoju „PIONIER” za projekt „SENIORADA”.

PONADTO PRYZNANO 2 WYRÓŻNIENIA DLA:

1. Mazurskiego Stowarzyszenia Aktywności Lokalnej w Orzyszu oraz Sieci na Rzecz Seniorów Warmii i Mazur za inicjatywę „Akademia Seniorów Warmii i Mazur”
2. Stowarzyszenia na Rzecz Kształcenia Ustawicznego Uniwersytet III Wieku w Ostródzie za inicjatywę „Nie starzeje się ten kto nie ma na to czasu”

W kategorii V Animator społeczny Laureatką konkursu została

Beata Jarosz związana ze Stowarzyszeniem PASARGA, zgłoszona przez Stowarzyszenie na Rzecz Młodzieży w Braniewie.

Ponadto Kapituła postanowiła przyznać 2 wyróżnienia ex aequo dla Bożeny Chrostowskiej związanej m.in. ze Stowarzyszeniem Tratwa, Federacją FOsa oraz dla Anny Nowokolskiej związanej ze Stowarzyszeniem Rozwoju Regionalnego

„Puszcza Borecka”

W kategorii VI na najlepszy produkt ekonomii społecznej przyznano 2 wyróżnienia dla:

1. Stowarzyszenia Adelfi za sklep społeczny
2. Orneckiej Spółdzielni Socjalnej „ARKA” za opiekę nad osobami w podeszłym wieku i osobami niepełnosprawnymi.

W kategorii VII na najlepszą inicjatywę organizacji pozarządowych województwa warmińsko-mazurskiego o charakterze międzynarodowym Laureatem konkursu został Integracyjny Klub Sportowy ATAK w Elblągu za współpracę zagraniczną w obszarze sportu jako sposób na aktywizację i integrację osób niepełnosprawnych.

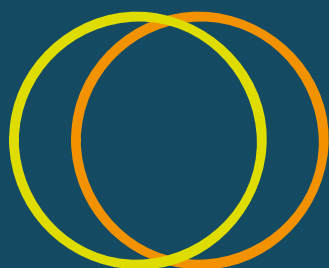
Ponadto przyznano wyróżnienie dla Stowarzyszenia Elbląg Europa za kampanię społeczną promującą udział społeczeństwa obywatelskiego w procesach decyzyjnych i obywatelskich oraz inicjatywach międzynarodowych.

Co roku podczas gali odbywa się wręczenie jeszcze jednego wyróżnienia. Jest nim tytuł **Pozarządowiec Godny Naśladowania**. Fundatorem nagrody jest Stowarzyszenie ESWIP. Laureatką tegorocznej nagrody została Gabriela Zimirowska- Prezes Regionalnego Centrum Rozwoju Wolontariatu w Elblągu, koordynator Sieci Wolontariat Warmii i Mazur.

Wszystkim laureatom serdecznie gratulujemy.

Agnieszka Sójka – na co dzień pracownik Stowarzyszenia ESWIP, w tym roku zajmowała się organizacją konkursu „Godni Naśladowania”

Gotowi na Model

WSPÓLNIE WDRAŻAMY
MODEL WSPÓŁPRACY
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
I ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH

 STOWARZYSZENIE
ESWIP

biuro projektu:
ul. Marka Kotańskiego 1
10-167 Olsztyn

tel. 89 519 03 44
gotowinamodel@eswip.pl
www.eswip.pl

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
WARMIŃSKO-MAZURSKIE

POWIAT
OSTRÓDZKI

GMINA
GIĘTRZYWAŁD

STOWARZYSZENIE
ESWIP

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

CZŁOWIEK - NAJLEPSZA INWESTYCJA

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego